Cyan Magenta Yellow Black



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



СУБОТА 29 березня 2003 року

№ 61 (3061)

ОФІЦІЙНО

Якщо в нас буде краще взаєморозуміння, то й наші народи краще розумітимуть один одного

Учора українська парламентська делегація на чолі з Головою ВР Володимиром Литвином, яка перебуває з офіційним візитом в Італії, відвідала Ватикан. Її прийняв глава Святійшого Престолу Папа Іоанн Павло II. Ця зустріч відбулася в розпал воєнних дій в Іраку, проти яких виступає Ватикан, що розташований на території Риму, який підтримує жорсткі заходи стосовно Багдада. Нині у Ватикані моляться не лише за те, щоб кровопролиття припинилося, а й за те, щоб світ перестав бути розділеним навпіл — на тих, хто «за» дії коаліції, і тих, хто «проти».

Цьому важливому візиту передував, мабуть, найнасиченіший день програми перебування наших депутатів у Римі. Він розпочався з переговорів з найколоритнішою політичною фігурою Італії, колишнім президентом країни, а нині довічним сенатором Оскаром Луїджі Скальфаро. Політичне довголіття 84-річного Скальфаро, яке триває вже понад півстоліття, пояснюють на Апеннінах насамперед його державною мудрістю і розсудливістю. Як розповіла журналістам прес-секретар глави ВР Лариса Троян, Скальфаро — активний прихильник розвитку співробітництва з Україною — був зворушений запрошенням відвідати Україну, а в своїй розмові з Володимиром Литвином він піддав гострій критиці позицію уряду Італії стосовно війни в Іраку. Зокрема, він заявив, що президент Буш припустився помилки, розпочавши війну в Іраку. Не мають рації, на його думку, і Франція з Німеччиною, які розколюють єдину Європу.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЮВІЛЕЇ

Рятувальники самі потребують порятунку

Врятовано 812 осіб, за викликами до місць аварій та в інших випадках було здійснено 16800 виїздів. А щоб менше траплялося нещасть, на об'єктах проведено понад 7,5 тисячі запобіжно-профілактичних обстежень, під час яких виявлено 44 тисячі порушень. У більш як 700 випадках зупиняли експлуатацію машин і механізмів, оскільки це загрожувало життю працюючих.

(Закінчення на 3-й стор.).



Фото надане прес-службою МНС.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Сад під Сонцем

Вінсенту Ван Гогу виповнилося 150 років

«Я так часто бачив, як топчуть слабких, тому дуже сумніваюсь у справжності переважної частини того, що називають прогресом та цивілізацією», — ці слова належать видатному голландському живописцю Вінсенту Ван Гогу, який в останні десятиліття XIX століття творив у Франції. Що далі, то більше розчаровувався художник у земному житті. І що далі — то яскравішими ставали його полотна.

(Закінчення на 4-й стор.).

Вінсент Ван Гог (1853—1890 pp.)

Зграя ворон над хлібним полем (1890 р.). Ларен. Зібр. В. Ван Гога.



ПАТРІАРХ АРХІГУМУ

Якщо не можна, але дуже хочеться — можна! 1 квітня 1983 року семеро чоловіків — Анатолій Казанський, Юрій Кособукін, Володимир Казаневський, Сергій Боборикін, Євген Григор'єв, Т. Юнак, Віктор Кудін — створили клуб карикатуристів «Архігум». Вони не намагалися переробити світ, просто хотіли творити, бути разом. За час існування клубу число митців зросло й зменшувалося. Декого сьогодні вже немає. І через 20 років архігумівці так само збираються, п'ють пиво, влаштовують виставки й конкурси, видають книги. Але тоді, розповідає один із засновників клубу



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.



Віктор Кудін, було цікавіше. «Це було балансування на якійсь межі. Були карикатури, які знімали з виставок, до нас приходили з КДБ. І люди сприймали нас і наші роботи як щось недозволене».

(Закінчення на 8-й стор.).

За 20 років існування «Архігуму» члени клубу презентували Україну у 38 країнах світу на престижних конкурсах карикатури, де отримали понад 600 призів. Видано 20 книг.

Із книги відгуків «Архігуму»:

■ Ідеоти.

■ «І чи варто витрачати здібності на такі дурниці? **Ваня**».

«Ваню, тобі, либонь, нема чого витрачати на такі дурниці».

У НОМЕР

Японія плекає наші таланти

Учора в Києві відбулася церемонія підписання угоди про надання японського культурного гранту Київській дитячій академії мистецтв. У церемонії взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Кішіро Амае і Міністр економіки та з питань євроінтеграції Валерій Хорошковський. За кошти цього гранту (46 400 000 японських ієн — приблизно 390 тис. дол. США) уряд України зможе придбати для академії нові музичні інструменти та сучасне аудіо- і відеообладнання. Цей грант є частиною програми Японської Офіційної Допомоги Розвитку для України. Окрім цього гранту, Японія вже надала Україні безвідплатної допомоги і на двосторонній, і багатосторонній основі на загальну суму більш як 117 мільйонів доларів США.

Тепер уряд засмутив вкладників Ощадбанку

У нашій газеті 15 березня н. р. було надруковано замітку «Образа від рапорту Ощадбанку». В ній ішлося про компенсаційні виплати грошових заощаджень вкладникам ще Ощадбанку СРСР. А також про те, що цього року по 50 гривень наш Ощадбанк почне виплачувати частині вкладників у разі, коли Кабмін прийме відповідну постанову, а Держказначейство перерахує йому 500 млн. гривень, передбачених на це держбюджетом країни.

І ось Кабінет Міністрів схвалив постанову «Про виплату в 2003 році громадянам України грошових заощаджень, вкладених до 2 січня 1992 року в установи колишнього Ощадного банку СРСР, що діяли на території України». Схвалено також проект закону «Про виплату соціальної компенсації громадянам України, які втратили грошові заощадження внаслідок ліквідації фінансової системи колишнього СРСР».

Якщо першим документом передбачено здійснити виплати за вкладами по 50 гривень, то другим — загальну суму компенсації за втрачені збереження за радянських часів планується скоротити в чотири рази. Отже, загальна сума компенсацій відповідним законом визначалася в 131,9 млрд. гривень, а названим проектом передбачається зменшити її аж до 28,5 млрд. гривень. Кажуть, ніби гроші інфляція «з'їла». Виплатити їх уряд пропонує протягом 20 років... Міністерство фінансів не повідомляє про механізм зменшення суми компенсації. Проте побачимо, як сприймуть народні депутати України цей проект Кабміну під час його розгляду у Верховній Раді. Ясно одне: рішення уряду не порадує багато мільйонів ошуканих вкладників України, **повідомляє наш кореспондент Яків ГАЛЬЧЕНКО.**

Гроші — у нові технології

Уперше за останні роки Житомирщина має від'ємне сальдо в зовнішньоторговельному обороті, який становив більш як 425 мільйонів доларів. Імпорт торік на 67 мільйонів переважив експорт продукції. Ще 2000-го все було з точністю до навпаки — тоді майже 60 відсотків припадало на експорт. Але тільки за минулий рік кількість завезених з-за кордону товарів зросла мало не в два рази, тоді як поставка їх на зовнішній ринок — на 30 відсотків. За словами заступника голови облдержадміністрації Миколи Присяжнюка, це зумовлено, зокрема, пожвавленням інвестиційної діяльності: на власні та залучені кошти підприємства купують сучасну техніку та обладнання.

Майже половина загального обсягу імпортних поставок припала на Володарськ-Волинський район. Тут працює флагман індустрії області — Іршанський державний гірничозбагачувальний комбінат — безперечний лідер за інвестиційними вкладеннями. От і нещодавно, реалізувавши один із проектів, підприємство ввело в дію кар'єр та збагачувальну фабрику на новому родовищі, що дасть змогу збільшити випуск ільменітового концентрату — сировини для виробництва титану, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

■ *Майже сімдесят українських заробітчан передала польська поліція волинським прикордонникам.* Як з'ясувалося, шукачі ліпшої долі намагалися з Польщі нелегально потрапити до Німеччини. За це вони заплатили майже по тисячі доларів. Нелегальний вояж ледь не скінчився трагедією, бо люди, переховуючись в авторефрижераторі, почали задихатися і замерзати. На щастя, польські прикордонники помітили пару, що валувала з вантажівки, і врятували бесталанних заробітчан, **повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.**

■ *У понеділок за «круглим столом» зберуться небайдужі до дитячих доль солідні державні мужі, народні депутати, журналісти.* Вони переймальмуться проблемою «Професійна адаптація та працевлаштування дітей вулиці: реалії та перспективи».

Після ухвалення урядом програми про викоренення найгірших форм дитячої праці (IPEC), прийнятої відповідно до угоди між Міністерством освіти і науки України та Міжнародною організацією праці (МОП), цю тему дедалі активніше обговорюють учені, практики, громадські діячі, **інформує наш кореспондент Іван ІЛЛЯШ.**

■ *Сумний «рекорд» встановили на оріхівському підприємстві «Орсільмаш».* Заборгованість у виплаті зарплати на заводі вже перевищила 800 тисяч гривень. До того ж документально встановлено, що керівники підприємства мали реальну змогу виплатити ці гроші вчасно. У Запорізькому регіоні розслідують 19 кримінальних справ із затримки оплати праці. Загальна сума заборгованості становить 51,6 мільйона гривень, не виплачених 53,5 тисячі осіб, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.**

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

В Одесі затримано 17 підозрюваних у вбивстві директора рибопромислової компанії «Антарктика» Валерія Кравченка

ОФІЦІЙНО

ЗАЯВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

У зв'язку з агресією США та Великобританії проти Іраку

Верховна Рада України, підтверджуючи оцінки, що містяться у її Заяві від 4 лютого 2003 року з приводу загрози війни проти Іраку, висловлює глибоке занепокоєння у зв'язку із збройною агресією США та Великобританії проти Іраку, наслідками якої можуть стати тисячі безневинно загиблих, а світ буде відкинуто в морок середньовіччя.

Війну розпочато без рішення Ради Безпеки ООН, до закінчення роботи інспекторської групи по Іраку, що є грубим порушенням норм міжнародного права і торпедує існуючий та перевірений практикою механізм урегулювання міжнародних конфліктів. Тим самим поставлено під сумнів доцільність існування самої ООН як всесвітньої міжнародної організації з підтримання миру, і як наслідок — вирішальним аргументом стає право сильного.

Верховна Ради України засуджує війну як засіб розв'язання будь-яких міжнародних проблем і виступає за негайне припинення військових дій підрозділів збройних сил США, Великобританії, інших країн на території Іраку і виведення всіх іноземних військових формувань з цієї країни, за невідкладне повернення під контроль ООН іракської проблеми та її вирішення мирним шляхом.

Народні депутати України, висловлюючи волю своїх виборців, категорично засуджують силове вирішення міжнародних конфліктів та наполягають на необхідності збереження ролі ООН як найбільш авторитетної міжнародної організації з підтримання миру та врегулювання конфліктів у світі.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

м. Київ,
20 березня 2003 року.

Бюрократ для дружби?

«Для поліпшення співпраці потрібно змінити ставлення Президента до Верховної Ради, а не розширювати бюрократичний апарат». Про це заявив народний депутат, секретар парламентського Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Борис Беспалий, коментуючи указ глави держави про введення в уряді нової посади — міністра у зв'язках з Верховною Радою України.

Посилаючись на прес-службу Української народної партії, УНІАН зауважує, що депутат вбачає певну логіку в такій ініціативі Президента, однак вважає «типовим марнотратством» розширення бюрократичного апарату з метою зміцнення співпраці уряду й парламенту. Водночас Борис Беспалий не пов'язує створення ще однієї міністерської посади з посиленням тиску на депутатів, оскільки «практика показує, що Президент і так нормально справлявся з тиском на депутатів в межах чинних виконавчих структур».

У НОМЕР

Боротимуться за владу

Учора відбулася низка партійних з'їздів. На форумі соціал-демократів об'єднаних делегати заслухали і обговорили звіти політичної та контрольної рад партії, винесли багато пропозицій, спрямованих на розгортання партійної роботи в масах.

Нині в лавах партії, наголосив її лідер, глава адміністрації Президента Віктор Медведчук, налічується 350 тисяч її членів. СДПУ(о) має фракцію у Верховній Раді України, до складу якої входять 38 народних депутатів. Це свідчення того, що об'єднані соціал-демократи стали потужною силою в суспільстві й здатні боротися за владу, щоб втілювати в життя ідеали свободи, справедливості та солідарності.

Делегати також затвердили нову редакцію статуту партії, обрали її керівні органи.

***

Другий етап IV з'їзду партії «Трудова Україна» проходив у Будинку вчителя. На з'їзді з політичною заявою виступив голова партії Сергій Тігіпко. У заяві лідер партії висловив ставлення своє власне і однопартійців до основних положень політичної реформи та змін до Конституції, запропонованих Президентом України, а також висвітлив розгорнуту оцінку політичних подій сьогодення, що відбуваються у країні та світі, зокрема війни в Іраку.

Сергій Тігіпко також висловив прохання звільнити його від обов'язків голови партії, але залишити її членом.

Політичну заяву лідера «Трудової України» делегати з'їзду обговорили і ухвалили відповідне рішення.

На з'їзді також було внесено зміни та доповнення до статуту партії згідно з вимогами Закону України «Про політичні партії».

Вл. інф.

■ ***Фотофакт***

Відбувся футбольний матч другого кваліфікаційного раунду між збірними командами Збройних Сил України та Німеччини за путівку на Всесвітні ігри військовослужбовців. Рахунок матчу 2:0 не на користь української команди.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Якщо в нас буде краще взаєморозуміння, то й наші народи краще розумітимуть один одного

(Початок на 1-й стор.).

А може, й немає поки що єдиної Європи, до якої Україна так прагне?.. Таку думку було завуальовано притчею про те, як сліпий просить іншого сліпого вивести його на дорогу. Її було висловлено на одній із зустрічей Голови ВР з Головою Палати депутатів Італійської Республіки паном Казіні.

Під час переговорів Володимир Литвин запропонував підписати протокол про наміри між парламентами України та Італії. І, як заявив журналістам після закінчення зустрічі пан Казіні, італійська сторона із задоволенням прийняла цю пропозицію, оскільки вважає його новим етапом спільної роботи.

Відповідаючи на запитання «ГУ» про те, що це за документ, Володимир Литвин зазначив, що він дасть змогу визначити чіткий механізм того, як працюватиму наші групи, як ми співпрацюватимемо на рівні парламентів, груп, комітетів і фракцій. «Ми маємо такий досвід роботи з парламентами Росії, Польщі, держав Балтії, де нашу співпрацю поставлено на планову основу, — пояснив Голова ВР. — Саме такий підхід ми хотіли б запропонувати й італійському парламенту». «Ми маємо багато точок дотику. Якщо ми краще розумітимемо одне одного, то й наші народи краще розумітимуть одне одного», — заявив Володимир Литвин.

Коментуючи підсумки переговорів, П'єр Фердинандо Казіні висловив дружнє ставлення до українського народу і заявив про бажання зміцнити відносини між нашими парламентами. Він також заявив, що обидві сторони разом висловили своє занепокоєння стосовно ситуації, що склалася через війну в Іраку. «Ми підтвердили необхідність створення нового світового порядку, який базується на принципі багатосторонності, та сто-совно нової ООН», — підкреслив глава нижньої палати італійського парламенту.

Володимир Литвин оцінив зустрічі, які відбулися цього дня в парламенті та міністерстві з питань європейської інтеграції «як вищою мірою ефективні». Переважно сторони обговорювали глобальні проблеми в контексті глобальних процесів, які відбуваються в світі. «Наші позиції збігаються», — заявив Володимир Литвин, додавши, що Україна зацікавлена у сильній об'єднаній Європі і такому важливому інструменті підтримки миру і розв'язання всіх суперечок, як ООН. Водночас, на думку Голови ВР, цей інструмент повинен мати важелі впливу, щоб рішення, які ухвалюються ООН, доводили до логічного кінця.



Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Роль ООН, Європи і України, ситуація навколо війни в Іраку обговорювалися практично на всіх зустрічах і з головою фракції «Ліві демократи» Лучано Віоланте, і з головою комісії Палати депутатів з питань виробничої діяльності Бруно Табаччі, і з міністром з питань євроінтеграції Італії, лідером партії Об'єднані християнські демократи Рокко Буттільйоне. Між іншим, поставити запитання італійським політикам стосовно Іраку мені вдалося лише після зустрічі наших депутатів з головою нижньої палати. Я запитала пана Казіні, чому парламент Італії підтримав позицію уряду, яка полягала в тому, що США розглядають воєнні дії проти Іраку як законні, а 90 відсотків населення країни так не вважає.

— Глава парламенту представляє ті рішення, які приймає парламент, — відповів «ГУ» пан Казіні. — Але я хотів би сказати, що італійський парламент не ділиться на тих, хто виступає за мир, і тих, хто проти миру. Ми можемо розділитися стосовно шляхів реалізації миру, але всі ми виступаємо за мир. У нас в країні відбувається багато маніфестацій. Люди справді виступають за мир в Іраку. Всі вони мають підтримку і розуміння. Але ми не можемо однаково сприймати Буша і Хусейна. Буш — президент великої демократичної країни і, якщо він помилиться, населення його за це покарає: голосуватиме за іншого президента. Саддам Хусейн — тиран, який застосовує хімічну зброю і зброю масового знищення проти власного народу. І він не має жодних симпатій з боку італійського народу.

Ця відповідь цілком відповідає тій зовнішній політиці, яку нині проводить Італія. Рим залишається активним прихильником атлантизму, послідовно виступаючи за збереження присутності США в Європі. Водночас посол України в Італії Борис Гудима сказав мені, що недавно створену вісь Вашингтон—Лондон—Рим—Мадрид треба сприймати як ситуативну, оскільки довгостроковим інтересам Італії все-таки відповідає збалансований багатополюсний світ.

Володимир Литвин уже не раз повторював, що Ірак начебто відсунув решту проблем на другий план. Однак, обговоривши позиції стосовно глобальних світових процесів, на кожній зустрічі сторони обов'язково зупинялися на обговоренні окремих, конкретних проблем, що стосувалися двосторонніх відносин України і Італії. Це питання євроінтеграції, які включають наше прагнення якомога швидше вступити до СОТ, і діяльність у рамках Ради Європи, і проблеми українських нелегалів, і майбутнє п'ятого транспортного коридору, і інвестиції, і спільні енергетичні проблеми, і багато іншого, що потребує негайного розв'язання і безперечної підтримки з боку законодавчих органів України і Італії.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку: Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою італійського сенату Марчелло Пера **(праворуч).**

Підтримка дітям

Учора завершився офіційний візит до України міністра закордонних справ Куби Феліпе Пересa Роке. В останній день перебування він зустрівся з Прем'єр-міністром Віктором Януковичем та Уповноваженим Верховної Ради з прав людини Ніною Карпачовою. На обох зустрічах обговорювали важливі аспекти україно-кубинських відносин. Нагадаємо, що Ніна Карпачова відвідувала Кубу двічі. Вона побувала в оздоровчому центрі «Тарара», де й нині проходять курс лікування українські діти, які постраждали від аварії на ЧАЕС. За останні 11 років на Кубі побувало майже 19 тисяч дітей-чорнобильців. Учора пан Роке вилетів до Мінська.

Зустрічей не бракувало

Учора завершився офіційний візит в Україну Прем'єр-міністра Киргизької Республіки Миколи Танаєва. Програмою останнього дня візиту було передбачено зустріч киргизького прем'єра з Президентом України Леонідом Кучмою, а також участь у підсумковому засіданні Спільної україно-киргизької комісії з економічного і гуманітарного співробітництва та церемонії підписання україно-киргизьких документів.

Журналісти гинуть без мотивів

Делікатну еволюцію поглядів керівника міліцейського відомства підмітив голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко. Він повідомив, що днями до профільного комітету надійшов лист за підписом Юрія Смирнова: пан міністр звітує про виконання постанови Верховної Ради за підсумками парламентських слухань 4 грудня минулого року, присвячених проблемі цензури в українських ЗМІ. Автор листа визнає, що протягом останніх семи років журналісти мали підстави нарікати на неприхильність долі до «четвертої влади»: 12 навмисних убивств, 2 замахи на життя, 3 випадки завдання тяжких тілесних ушкоджень зі смертельними наслідками, але «професійна діяльність потерпілих мотивом скоєння злочинів не була». Це і свідчить, як стверджує Томенко, «про певні зрушення в позиції головного правоохоронця країни в оцінці резонансних убивств журналістів. Адже раніше міністр дотримувався думки, що всі вбивства журналістів скоюються з побутових міркувань, унаслідок надмірного вживання алкоголю».

Отже, у «градусах» ми реабілітовані на офіційному міліцейському рівні. Залишилося з'ясувати сущу дрібницю — мотив «скоєння злочинів зі смертельними наслідками». Але саме про це, стверджує голова комітету, в листі не пишеться.

Як випливає з міністерського звіту, розслідування резонансних справ успішно триває. У «справі Гонгадзе» оновлена слідчо-оперативна група проводить «заходи щодо відпрацювання злочинних груп, що діють на етнічній основі, вихідців з кавказького регіону, осіб чеченської національності». Звичайно, міліції краще знати, що їй треба «відпрацьовувати». Але, пригадується, про «осіб чеченської національності» ми вперше почули ще в листопаді 2000 року, тоді, коли суспільство ознайомили з і версією про діяльність злочинної групи на «професійній основі». Маються на увазі знамениті «орли».

Після вивчення «в повному обсязі» 200 томів справи вбивства Ігоря Александрова слідство ще перевіряє версію про зв'язок між загибеллю і професійною діяльністю, а правда про смерть Михайла Коломійця визначається через посмертну психолого-психіатричну експертизу на основі допиту осіб, які останніми спілкувалися з директором «УН».

Випадків притягнення посадових осіб до кримінальної чи адміністративної відповідальності автор листа не наводить. Не зареєстровано в Україні і злочинів за ст. 171 КК (перешкоджання професійній діяльності журналіста). Оскільки реалії песимістичніші за міліцейський звіт, Микола Томенко назвав його «черговою відпискою, яка чудово ілюструє ставлення правоохоронних органів до забезпечення свободи слова в Україні».

Прокоментував голова комітету і кадрову зміну в НТК: за його словами, Ігор Сторожук не виправдав надії адміністрації Президента, тому і був звільнений з посади. Така заміна керівництва «прогнозована, і з каналу робитимуть підрозділ АП».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. Указами Президента України Сторожука Ігоря Анатолійовича звільнено з посади президента Національної телекомпанії України, а Савенка Олександра Миколайовича призначено президентом Національної телекомпанії України.

ФУТБОЛ

Шевченко— Рауль — 4:2!

Іспанська збірна до Києва прилетіла ще позавчора й розмістилася в готелі «Національний». Гравці, мов ченці, здебільшого тримають обітницю мовчання. А от удома напередодні відльоту до України вони не мовчали.

Хаві Ернандес (півоборонець «Барселони»): «Я ще не бібрався до першої команди мого клубу, коли Шевченко забив нам три м'ячі на «Камп Ноу». Ту гру пам'ятаю добре — такі удари не так уже й просто забути. З ним треба бути дуже обережним. Шевченко, безперечно, великий футболіст. Дуже хотілося б узяти над Шевою реванш...»

Мічел Сальгадо (оборонець мадридського «Реала»): «Шевченко з Ребровим — головні постаті в українській збірній. Андрій завжди дуже небезпечний. Він був яскравою зіркою в «Динамо», потім видав приголомшливий сезон у «Мілані»...

А тим часом каталонська **El Mundo Deportivo** один із матеріалів назвала попереджувально для гостей — «Загроза Шеви». Автор публікації **Хав'єр Гаскон** підкреслив, що хоча Іспанія з Україною ніколи не зустрічалися на рівні національних збірних, на Піренеях прекрасно поінформовані про можливості Андрія Шевченка. Мовляв, його добре запам'ятали з матчів у лавах київського «Динамо» та «Мілана», а тому Іньяке Саєсу слід бути особливо уважним до нападника «россонері».

Гаскон зосередив увагу на тому, що саме за відсутності Шевченка команда Леоніда Буряка втратила очки в матчах з вірменами та північноірландцями. І нагадав, що в одинадцяти зустрічах з іспанськими клубами («Барселона», «Реал», «Депортиво») Андрій поповнив свій особистий рахунок вісьмома м'ячами, здобув шість перемог, тричі задовольнявся нічиїми і лише двічі програвав.

Ще один цікавий статистичний нюанс: в очних дуелях Шевченка з рекордсменом іспанської збірної за кількістю забитих м'ячів Раулем перевага сьогодні на боці українця — чотири влучення проти двох. У суботу на них чекає перша суперечка на новому рівні. Либонь, зайве казати, якого підсумку від неї чекає Україна...

«Динамо» придбало форварда

Як **повідомила прес-служба київського «Динамо»,** столичний клуб узяв в оренду на три місяці 19-річного форварда московського «Спартака» Олександра Соніна.

Російські ЗМІ не забарилися з відгуками на подію. Зокрема, на сайті Sport. rbc. ru з'явився такий коментар: «Либонь, керівництво «Спартака» розраховує на те, що футболіст, котрий стовідсотково не потрапляє до основного складу їх клубу, одразу отримає місце в «основі» київського «Динамо». Однак поки що ідея, що «Динамо» (Київ) слабше за московського «Спартака», видається сумнівною. Принаймні результатами вона не підтверджується.

Утім, все-таки ймовірно, що Сонін заграє в Києві. «Динамо» — це той клуб, тренери якого інколи розкривають несподівані таланти в різних футболістів. Трансферна політика «Динамо» має більше здорового глузду, ніж у «Спартака». Якщо кияни взяли Соніна, отже, він їм потрібний.

Підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ціни на хліб пішли вгору

У чернівецьких фірмових магазинах — порожньо, а під стінами хлібозаводів — довжелезні черги.



Минулого тижня ціни на хліб у Чернівцях поповзли вгору і зупинилися на позначці 1,10—1,20 грн. за буханець. До цього вартість хліба в місті не перевищувала гривні, а найбільший виробник хлібопродуктів — ЗАТ «Чернівецький хлібозавод» — відпускав популярний хліб сорту «Орільський» за ціною 85 копійок за хлібину. Ця ціна була однією з найнижчих у регіоні.

Ось що сказав з цього приводу голова правління ЗАТ «Чернівецький хлібозавод» Микола Докаш:

— Вартість борошна місцевого Неполоковецького комбінату хлібопродуктів зросла з 800 гривень за тонну до 1220. Щомісяця ми використовуємо 1000 тонн борошна, на п'ять місяців, що залишилися до нового врожаю, потрібно 5000 тонн. Неполоковецький комбінат може продати нам не більш як 300 тонн за ціною 1220 гривень за тонну. У сусідньому Кам'янці-Подільському Хмельницької області борошно вищого ґатунку вже коштує 1300—1400 гривень за тонну. От якби міськвиконком повернув нам наші фірмові магазини, відібрані в нас без жодних на те підстав, ми змогли б утримати ціну на рівні 1 гривні 5 копійок.

Голова Чернівецької обласної державної адміністрації Теофіл Бауер ситуацію прокоментував так:

«Коли на підприємство прийшло нове керівництво, в засобах масової інформації та на нарадах лунали обіцянки знизити ціни на хліб, мовляв, за новою адміністрацією «Чернівецького хлібозаводу» стоїть ЗАТ «Укрзернопром», який має достатнє ресурсне забезпечення, щоб регулювати ціни. А коли ціни на борошно в Україні пішли вгору, про обіцяне забули. Керівництво області зробить усе, щоб повернути ціни на попередній рівень. І в нас, і у виробників хліба резерв є. Ми звернулися з пропозицією до міськради про встановлення максимальної торговельної надбавки на хлібобулочні вироби не більше десяти відсотків. Як засвідчили перевірки, у структурі ціни на хліб торговельна надбавка подекуди становить 30—40 відсотків.

Окрім того, ми наполягаємо на поверненні ЗАТ «Чернівецький хлібозавод» його фірмових магазинів, що теж допоможе втримати попередню ціну. Проте міська влада поки що на наше звернення не відреагувала. Сьогодні ціни на хліб у Чернівцях і Києві — найнижчі в Україні, потрібно зробити все, щоби вони такими і залишалися».

Позицію міської влади щодо хлібних магазинів не раз висвітлювали у місцевих ЗМІ, проте жодного результату це не дало.

Фірмові крамниці ЗАТ «Чернівецький хлібозавод» де-юре є власністю підприємства, яке кілька років тому виміняло їх у міськради на п'ять квартир, проте де-факто залишаються у руках колишнього правління заводу. Проти колишнього голови правління ЗАТ Анатолія Загороднюка, якого підтримує міська влада, порушено кілька кримінальних справ. Триває розгляд касаційних скарг і в Господарському суді. Тим часом полиці фірмових магазинів порожні, а чернівчани, щоб купити дешевого хліба, вистоюють на вулиці у довжелезних чергах біля прохідних хлібозаводів №1 та №2, де за відсутності торговельних площ нинішнє керівництво організувало відпуск хлібобулочних виробів.

Сергій СУЛИМА.

На фото: черга біля прохідної хлібозаводу № 2.

Скандал розпалюється

Гучний кримінальний скандал, пов'язаний зі зловживаннями на ринку зерна, знайшов своє продовження і в Харківській області.

Обласна прокуратура, як повідомляє її прес-служба, порушила кілька кримінальних справ за фактами махінацій з зерном. Керівників великих фірм звинувачують у розкраданні бюджетних коштів та службовій фальсифікації. Двох осіб уже арештовано, одну затримано.

За даними слідства, підприємства «Регіональний контракт», Харківська сільськогосподарська МТС» та «Укрсибінкор» надали обласному фінуправлінню фіктивні документи. За цими документами обласній державній акціонерній компанії «Хліб України» нібито було передано зерно на суму понад три мільйони гривень. А фактично зерно відвантажено не було. Крім того, було підроблено документи про закупівлю запасних частин для сільгосптехніки на 300 тисяч гривень.

Микола КОСИЙ.

Практикуються африканці

У Чернігові розпочали льотну практику на літаках Л-39 п'ять старших лейтенантів військово-повітряних сил Руанди.

Як повідомив офіцер прес-центру Північного оперативного командування Сергій Овчинников, до нашої країни африканці прибули для відновлення льотних навичок на реактивних літаках відповідно до договору з Харківським інститутом Військово-повітряних сил України. Зокрема, передбачено, що прикомандировані до Чернігівської авіаційної бази іноземні пілоти протягом 50 днів тренуватимуться в небі під наглядом українських льотчиків-інструкторів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

БІДА

Згоріла старовинна церква

Ще вранці в Михайлівській греко-католицькій церкві села Нересниця відправили службу, а по обіді до Тячівської пожежної частини надійшов сигнал про пожежу. Перша прибула місцева добровільна пожежна дружина нересницького ринку ТОВ «Червоний камінь», але висохле упродовж кількох сотень років дерево зайнялося майже миттєво. Пожежні автомобілі з Дубового й Тячева теж не зарадили біді. Вдалося врятувати лише дзвіницю. Ця церква була однією з унікальних пам'яток дерев'яної архітектури та зодчества XIX століття.

Причиною лиха, за повідомленням центру громадських зв'язків пожежної охорони Закарпаття, стали залишені непогашеними свічки. З початку року це вже третя пожежа, що сталася у храмах області.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ЮВІЛЕЇ

Рятувальники самі потребують порятунку

(Початок на 1-й стор.).

Такий короткий підсумок роботи Державної воєнізованої гірничорятувальної служби МНС України за минулий рік. З усіх рятувальних служб це наймолодша — сьогодні їй виповнюється лише п'ять років.

Спочатку служба була малопрофільна — могла реагувати лише на 10 видів надзвичайних ситуацій, обслуговувала 89 потенційно небезпечних об'єктів і налічувала всього 500 осіб. Нині ця багатопрофільна служба здатна реагувати на 90 видів НС, обслуговує 719 об'єктів, з яких 89 — підземні та 164 — хімічно небезпечні. У її складі більш як 2,5 тисячі професійних рятувальників.

Начальник головного штабу ДВГРС Василь Радашев розповідає:

— Впроваджуємо у практику принцип регіонального об'єднання аварійно-рятувальних сил різних відомств з подвійним підпорядкуванням — МНС і місцевим органам виконавчої влади. Кажу про зведені загони постійної готовності, аварійно-рятувальні мобільні групи. До складу наших сил введено підрозділи спеціалізованої аварійно-рятувальної служби пошуку й рятування туристів. У нас створено взвод біологічного захисту, аналогів якому немає в Україні. Наша мета — заснувати аварійно-рятувальні служби у всіх регіонах країни.

Однак у самих рятувальників чимало власних болючих проблем. Так, торік службу профінансовано з держбюджету лише на 46 відсотків. Заборгованість із заробітної плати становить 3,9 млн. гривень. В окремих підрозділах люди не отримують платню протягом шести місяців. З початку року фінансове становище служби потроху виправляє Міністерство з питань надзвичайних ситуацій. Служба чекає закону про перспективний розвиток, проект якого зареєстровано у Верховній Раді.

Володимир ПАШИНСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Уже рік у Запоріжжі працює дитячо-юнацьке об'єднання «Нова археологічна школа». Юні археологи брали участь у дослідженнях території національного заповідника «Хортиця», під час яких було відкрито унікальне поселення епохи ранньої бронзи.

На знімку: керівник об'єднання Олег Тубольцев і юний археолог Микита Шалагаєв.



Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Туберкульоз на волі й за гратами

ПРОБЛЕМА

На початку цього тижня прогресивне людство, й українська громадськість також, говорило про туберкульоз та виробляло нову стратегію подолання цієї недуги. Й була нагода: 24 березня — Всесвітній та Всеукраїнський день боротьби з туберкульозом.

Заступник державного секретаря МОЗ України Володимир Загородній, виступаючи під час тематичного «круглого столу», зазначив, що початок минулого десятиріччя характеризувався погіршенням епідемічної ситуації з туберкульозом. Щороку у світі фіксується від 7 до 10 млн. уперше виявлених випадків захворювання, від якого помирають майже 3 млн. осіб. Загальна кількість хворих на туберкульоз нині сягає 50—60 млн.

За словами головного позаштатного спеціаліста МОЗ України із спеціальності «пульмонологія-фтизіатрія» Юрія Фещенка, порівняно з 2001 роком захворюваність на туберкульоз у нашій країні зросла майже на 10 відсотків. Але таке зростання пояснюється, зокрема, підвищеною увагою до цієї проблеми, внаслідок чого офіційна статистика наблизилася до реальних даних.

Нині загальна кількість хворих, що перебувають під наглядом лікувально-профілактичних закладів, становить майже 670 тис. осіб, у тому числі на активні форми — понад 130 тис. Щодня в Україні вперше захворюють 72—90 людей, а щодоби помирають 30—35 хворих на туберкульоз.

Зрозуміло, що туберкульоз не є суто медичною проблемою. Прогресію цієї хвороби пов'язують із соціально-економічним станом країни. Більшість вітчизняних експертів вважає, що загроза поширення хвороби у суспільстві йде від пенітенціарної системи. Сьогодні у вітчизняних установах покарань перебувають 195 тисяч в'язнів, 9 500 із них лікуються від туберкульозу. Проблема — слідчі ізолятори, де утримується дві тисячі хворих на відкриту форму туберкульозу.

Проте, на думку першого заступника голови Державного департаменту України з питань виконання покарань Олександра Пташинського, для розв'язання проблеми туберкульозу немає сенсу ділити хворих на вільних та засуджених. Він переконаний, що насамперед як профілактичний захід потрібно хоча б поліпшити харчування тих, хто перебуває за гратами.

Міністерство охорони здоров'я разом з Державним департаментом України з питань виконання покарань розробило проект «Контроль за туберкульозом та ВІЛ/СНІДом в Україні». Його плановано здійснити за рахунок позики Міжнародного банку реконструкції та розвитку.

Ольга ВІТЕР.

АНОМАЛІЇ

Тихий душогуб

Його називають бердянським Чикатило. Скоєне ним не може не спричинити шок.

... Ця «справа» виникла після затримання підозрюваного. Дії такого собі Тимура (назвемо його так, тим паче що він вимагав, щоб знайомі називали його «Великим ханом»), який убив за три роки одинадцять жінок у віці від 17 до 40 років, не наводили страх на жителів курортного міста і численних відпочивальників. Про них ніхто не знав. Мало того, про те, що відбувалося у невеликій квартирі в одноповерховому будинку, розташованому в приватному секторі, не здогадувалися ані сусіди, ані дільничний. Хоча у дворик площею не більше двадцяти метрів, у якому є дренажний колодязь **(див. фото)**, що став місцем поховання жертв, виходять чотири сусідські вікна. Одне з них — не далі як за три метри від бетонного кільця.

Але ніхто нічого не помітив. Тобто нічого не тільки жахливого, а й підозрілого. І дівчата, і компанії у будинку нікого не дивували. Тридцятирічний господар —неодружений. А його вдача у поєднанні з репутацією психічно нездорового інваліда відбивала бажання вникати в подробиці способу життя мешканця квартири. При тому що з сусідами підозрюваний контактував дуже часто. До багатьох з них він раз у раз звертався з проханням про дрібні послуги. То чаю попросить, то картоплі, іноді трохи грошей. Хто давав, хто відмовляв. Між собою його називали Бен Ладеном. Прізвисько це свідчить не тільки про зовнішню подібність (східного типу обличчя з дещо монголоїдними рисами справді може викликати асоціації з відомим терористом), а й про відсутність симпатій до його носія. Цілком можливо, що його точність обумовлена ще й відчуттям потенційної небезпеки, що походило від Тимура. Не агресії (поведінка його була і залишається цілком спокійною і адекватною), а саме небезпеки. Подібні почуття викликало спілкування з підозрюваним і в старшого слідчого прокуратури Бердянська Павла Карасьова. Саме йому випало починати справу. Тоді було відомо про убивство тільки останньої жертви.

Сімнадцятирічна дівчина опинилася у фатальній квартирі, вхід якої прикрашений невигадливими напівстертими зображеннями берізки і якихось польових квітів. Прийшла туди зі знайомими. Пізніше залишилася з хазяїном наодинці... За кілька днів саме люди, що привели дівчину, яку розшукувала на той час міліція, домоглися від Тимура зізнання в убивстві і переконали його прийти повинитися. За фактом зізнання було порушено кримінальну справу, що невдовзі переросла в нову, про всю серію вбивств. Далі було три дні кошмару. З колодязя витягали тіла жертв. Думка про те, що від ножа «тихого вбивці», як назвав його Карасьов, котрий керував цією слідчою дією, не застрахований ніхто, приходила багатьом присутнім — професіоналам з міцними нервами і певною психологічною підготовкою.

Так чи інакше, найстрашніше в цій тільки-но розпочатій справі вже позаду. Слідчій бригаді під керівництвом старшого слідчого прокуратури Запорізької області Олександра Маслобоєва належить з'ясувати його обставини, деталі, мотивування обвинуваченого. Одне з основних питань — питання про його осудність. Відомі на сьогодні факти дозволяють, м'яко кажучи, поставити під сумнів психічне здоров'я новоявленого «Тамерлана».

Особливими здібностями дитина, яку виховувала бабуся (батько начебто рано помер, а мати трохи пізніше заподіяла собі смерть), і в дитинстві не вирізнявся, хоча нині стверджує, що в школі був «хорошистом». Дванадцять років тому в колонії, куди він потрапив за крадіжку, під впливом незвичних, далеко не санаторних умов, він зробив спробу самогубства. Відсидівши два з половиною роки, через якийсь час знову потрапив під слідство, в ході якого було встановлено психічне захворювання, і Тимур проводить наступні п'ять років не в колонії, а в психіатричній лікарні в Запоріжжі. По закінченні лікування він, одержавши другу групу інвалідності, приїжджає до Бердянська.

Першою його жертвою восени 2000 року стала нібито дівчина, з якою він познайомився в гуртожитку Бердянського морського порту. Відмова простої робітниці від близькості обурила. Як розповідає підозрюваний, останнім поштовхом став фільм за сценарієм Тарантіно «Справжнє кохання». Убивши жінку під час сварки, він ховає тіло в дренажний колодязь і засипає підручним мотлохом. Пробка вбирає вологу і практично герметично закупорює вузьку горловину. Цим, найпевніше, і пояснюється відсутність запаху і, як наслідок, будь-якого занепокоєння в сусідів. У подальшому схема повторюється з незначними відхиленнями.

Жертви свої Тимур шукав у місцях відпочинку, зокрема в місцевому парку ім. Шмідта, відомому своїми розважальними закладами і жінками не вельми суворої поведінки. Вбивства, як заявляє, не планував, причини називає різні. Спровокувати напад могли і «зухвале», на думку «Великого хана», поводження жінки, і вимога платні за інтимну близькість. Про вчинене розповідає цілком адекватно, абсолютно спокійно перелічуючи найменші деталі. Докорів сумління, схоже, не відчуває. Виправдання бачить у тому, що своїми діями очищав світ від скверни.

Причина скоєних злодіянь може критися у відчутті Тимуром власної неповноцінності. Найпевніше, через низку обставин він відчував свою ущербність, соціальну і духовну. Хоч би як там було, він намагався з нею боротися, зокрема виписуючи і заучуючи нові слова й поняття. Список цей досить великий, а інформація, що міститься в ньому, надто цікава і часом несподівана. Доволі відлюдькуватий чоловік з біографією, що передбачає визначений (дуже низький) інтелектуальний і культурний рівень, цікавився значенням таких слів, як егоцентризм, епікурейство, абсолютизм, аристократія, антисемітизм, і багатьох інших.

Особливий інтерес становить список улюблених фільмів людини, що позбавила життя десяток собі подібних. У любовно складеній таблиці, своєрідному рейтингу, логіку якого зрозуміти непросто, можна виділити три основні категорії: відверте порно, трилери про маніяків і гангстерські бойовики. При цьому художня якість перелічених картин сумніву ні в кого не викликає. Окрім безглуздо-порнушного «Червоного капелюшка», Тимурові подобалися спірний «Калігула», присвячені проблемам влади, сили, вірності, злочину і відплати саги «Хрещений батько» та «Американська історія», трилер «Тріска», що розповідає про тотальний контроль, і знамените «Мовчання ягнят». Цілком можливо, що «цінителя» екзотичних слів і якісного кіно необережно-неповажна поведінка жертв могла підштовхнути до методу «примусити з собою рахуватися», що став звичним.

Чи відповідає це припущення дійсності чи причини патологічного поводження були інші, як і питання осудності обвинуваченого, встановить психіатрична експертиза. На запитання, що, коли і чому, відповість слідство. Але напевно і нам є над чим замислитися... Запрошує незнайома людина в гості? А чому б не піти? Жертви Тимура, деякі з яких навіть не були оголошені в розшук, теж не думали про небезпеку. І сусідам на думку не спадало, що на руках «Бен Ладена», який живе поруч, може бути стільки крові.

Тепер Бердянськ, як і ми, не відаючи про кошмар, довідався про завершення справи. Місто, як і ми, почало готуватися до періоду відпусток і курортного сезону...

Олег ДЕНИСОВ.



Фото з сайту «Восточный проект».

«Усе життя я шукав батька»

Майже через 60 років після свого народження Леонід Павлович Чумак уперше побачив батька

Документи свідчили: Павло Чумак зник безвісти під час Великої Вітчизняної війни. Тож серед інших його ім'я викарбувано на пам'ятнику односельцям, що полягли, захищаючи Батьківщину. Знімок Павла Чумака був і на пам'ятному стенді в сільській школі, де вчителює Леонід Павлович...

Павло і Катерина побралися в березні 1939 року. А вже в лютому наступного року чоловіка забрали до армії. Уже там Павло Чумак дізнався, що в нього народився син. «Мати відіслала йому мою фотографію, — каже Леонід Павлович. — Але побачитися нам не судилося. Почалася війна. Потім прийшло повідомлення, що Павло Чумак зник... Мати думала, що, можливо, він потрапив до полону. Коли наші відступили, вона разом з іншими жінками ходила до Умані, Первомайська, де були табори для військовополонених. Та пошуки завершилися нічим».

Однак ні дружина, ні син не повірили у смерть Павла. І справді, одного дня хтось із його рідні показав Катерині аркушик паперу, мовляв, від чоловіка. Нібито він не загинув, мешкає чи то в Англії, чи то в Німеччині. Але прочитати листа не дав, спалив просто перед Катериною. І скільки жінка не благала, таємниці (що саме було в тому листі і де шукати Павла) не відкрив. Жорстоко? Але й цю людину зрозуміти можна: не ті були часи, щоб хизуватися родичами за кордоном.

Отак Катерина й прожила вік з надією. Берегла вірність чоловікові, ростила сина, чекала... І відійшла в інший світ, не дошукавшись істини...

«На телефонні розмови витратив усю пенсію»

«А я жив тільки думкою про батька, — розповідає Леонід Павлович. — Мріяв побачити. Вірив, що він живий. Навіть поштовиків розпитував. Вони підтверджували, що батько справді писав своїй рідні». Запити Леонід Павлович надсилав до всіх можливих інстанцій: у КДБ, військкомати, архіви, Червоний Хрест. Але відповіді були невтішні. І лише 1997 року з'явилася реальна надія. До сільради надійшов лист від служби розшуку Національного комітету Червоного Хреста, в якому повідомлялося, що громадянин Великої Британії Павло Чумак розшукує рідних, які можуть мешкати в селі Братолюбівці Добровеличківського району Кіровоградської області. Серед інших згадував і сина — Чумака Леоніда Павловича.

«Той день я пам'ятаю дуже добре. Дружина Лідія Данилівна саме лежала в лікарні. Я був у школі... Коли це, посеред уроку, до класу заходить голова сільради й директор і дають мені листа. Не можу сказати, які почуття охопили мене... Все життя чекав цієї миті, а тут розгубився».

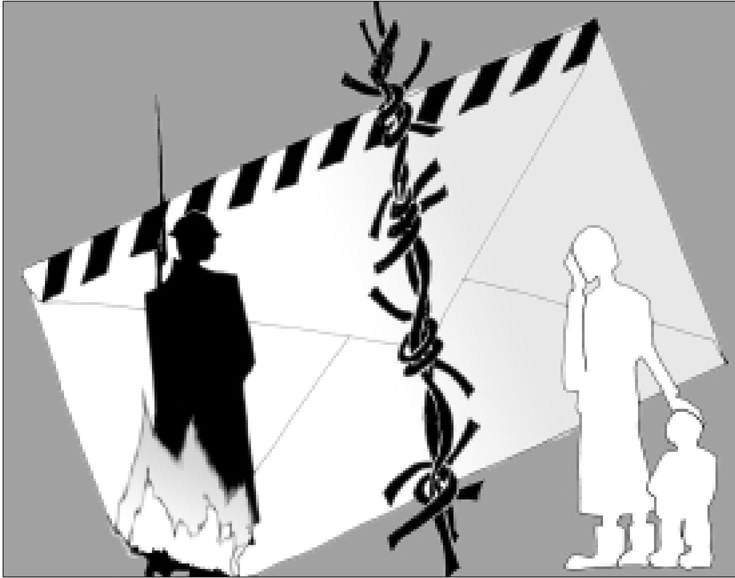
Леонід Павлович заповнив необхідну анкету і незабаром отримав іншого листа з адресою і телефоном батька. «Тоді телефону в мене ще не було. Тож їздив до райцентру, — розповідає Леонід Павлович. — Пам'ятаю, батько все допитувався, чи ми досі спимо на соломі і топимо кукурудзою? «Та ні, — кажу, — тату. У нас — цивілізація. І ліжка є, і електрика». Телефонне знайомство тривало рік. «Батько плакав, просив, щоб я говорив довше. А як я міг зізнатися, що на розмову вже витратив усю пенсію?»

У цій історії багато «білих плям»

Заповітна мрія Леоніда Павловича здійснилася 1998 року. В аеропорту під Лондоном його зустрічали батьковi син і дружина Елізабет. Добиратися до батька, що мешкав у Лінвігстоні, довелося через усю країну. «Коли я вперше його побачив, то зникли всі сумніви. Ми дуже подібні, в нас навіть розмір одягу та взуття ті самі. Батько дуже потішався з цього. Все просив, аби я приміряв ту чи іншу річ...»

В історії Павла Чумака чимало «білих плям». Через делікатність Леонід Павлович намагався не ворушити минуле. Він вважає, що батько, певно, потрапив у полон. Його вивезли до Німеччини. А коли німців розгромили, повертатися додому побоявся. Одружився, щоб виїхати до іншої країни. Разом із дружиною (вона була родом з Білорусі) мешкав поблизу Лондона. Працював на фабриці. Має ще двох синів: Алекса і Пітера (тобто Олексія і Петра). Коли овдовів, познайомився із шотландкою Елізабет. А вийшов на пенсію — переїхав жити до Лінвігстона. До речі, саме Елізабет наполягла, щоб Павло розшукав свою рідню.

«Я запитував батька, чому він не зробив цього раніше? Каже, що почув, ніби Братолюбівку під час війни повністю зруйнували і ніхто з мешканців не вижив. Пізніше я дізнався, що в Кіровоградській області є ще одна Братолюбівка, в Бобринецькому районі. І її під час війни справді бомбардували...» Можливо, Павло не знав, як пояснити Катерині своє одруження. А може, не хотів писати дружині, щоб у неї не було зайвих проблем. До речі, коли Леонід Павлович навчався в педінституті, долею його батька не раз цікавилися представники відповідних органів. Та він показував повідомлення, що батько зник безвісти, і якось минулося.



Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Два брати і мама Бетті

Удруге Леонід Павлович поїхав до батька разом із дружиною. У Лідії Данилівни спогади більше побутового характеру: «Ви б бачили, що вони там їдять... Самі лише напівфабрикати...»

А ось Павлові Чумаку на Батьківщину повернутися не судилося. Коли його дружина та сини зібралися в Україну, Павло вже тяжко хворів. Елізабет, Алекс і Пітер усе знімали на відеокамеру: хату, де він народився, школу, в якій навчався, могили рідних на цвинтарі, пам'ятник загиблим односельцям, на якому викарбувано його ім'я... У січні цього року Павла Чумака не стало. Він помер у 85-річному віці і похований у далекій Шотландії.

Але все-таки цю історію можна назвати щасливою. Батько і син встигли познайомитися і побачитися. У Леоніда Павловича знайшлися два рідні брати. А також — мама Бетті. Тільки так він називає Елізабет. І зв'язок між ними не переривається.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

РЕПЛІКА

Братолюбівка не Лондон. Літаки туди не літають

Братолюбівка — невеличкий населений пункт, розташований за двадцять кілометрів на південь від географічного центру України. Нині все село живе в очікуванні надзвичайної, як на наші часи, події. 1 травня має відкритися... дитячий садок. Правда, є побоювання, що відкриття перенесуть. Мовляв, «зверху» радять приурочувати такі події не до дати єднання всіх трудящих, а до Дня незалежності.

А ще братолюбівці пишаються своїм клубом. Хоча він і занедбаний (бракує коштів на ремонт, кіноапаратура зламана, оксамитову завісу краще не чіпати — розсиплеться в руках), та все ж вогнище культури. Є навіть самодіяльний гурток: збираються ентузіасти-пенсіонери, танцюють, співають пісень. Ходять виступати до навколишніх сіл, райцентру. Ходять у буквальному розумінні слова — пішки 20 кілометрів. Громадського транспорту немає, а в негоду навколишні дороги здатен подолати тільки трактор. Саме так і вибирався наш власний кореспондент Олег Бондар. Та найсумніше, що саме так (пішки, велосипедом, на підводах або трактором) долають кілометри майже всі сільські мешканці України.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Вперед, у... середньовіччя!

Один французький дипломат із солідним стажем в Організації Об'єднаних Націй вирішив по закінченні роботи залишити корисний спадок колишнім колегам та новачкам. Він випустив такий собі путівник по штаб-квартирі ООН, де вказувалися місця та засідання, на яких можна міцно та без жодних негативних наслідків подрімати. За свідченням француза, таких чимало...

Систему ООН і до війни проти Іраку мало хто вважав досконалою. Однак недосконалість — риса будь-якої міжнародної організації. Гірше те, що дедалі більше політиків називає цю систему недієздатною. Тобто такою, яка не може виконувати свої функції. Нагадаю, що основним завданням ООН є підтримання миру та стабільності на Землі. Першим дзвоником, який показав, що ООН слабшає, стала воєнна операція НАТО проти колишньої Югославії (до речі, цього тижня виповнилося чотири роки від її початку). Тоді країни НАТО не зважили на думку Ради Безпеки ООН.

Ізраїльсько-палестинська криза теж не по зубах оонівським чиновникам. Надії на розв'язання цієї проблеми Ізраїль та Палестина більше покладають на США. Тому на мирні переговори їхні представники їздять радше не до нью-йоркської штаб-квартири ООН, а до Кемп-Девіда.

Нині найгострішою проблемою міжнародної політики є ситуація навколо Іраку. Більшість країн світу висловлювалися за те, щоб долю Хусейна вирішували в стінах ООН. Проте ця організація вкотре не впоралася із завданням.

Систему ООН створювали згідно з тією міжнародною обстановкою, яка склалася після другої світової війни. Основні проблемні питання світової політики, за задумом Рузвельта та Сталіна, мали вирішуватися у Раді Безпеки ООН — органі, що складається з п'яти постійних членів (США, Росія (раніше СРСР), Китай, Велика Британія і Франція) та десяти непостійних, які обираються терміном на два роки Генеральною Асамблеєю. Рішення приймається дев'ятьма голосами, з яких п'ять — голоси постійних членів. У разі, якщо хоч один із постійних членів ООН проти, рішення не приймається.

Природно, що після війни постійними членами стали країни-переможці. Однак нині ситуація змінилася. На постійне місце у РБ претендують такі впливові держави, як Німеччина та Японія. Це вже не кажучи про елементарну справедливість. Приміром, такі континенти, як Африка, Латинська Америка, Австралія, взагалі не мають постійних представників у РБ, а відтак — не можуть впливати на світову політику.

Тому ще в 70-ті постала проблема зміни структури РБ. Пропозиції були різні: одні пропонували збільшити кількість постійних членів до 20, інші — пропорційну систему, згідно з якою у РБ мав бути представлений кожен континент.

Проте нині постає запитання: чи потрібна взагалі РБ, якщо вона не виконує своїх прямих обов'язків? Якщо ні, то яким чином регулюватимуться в майбутньому відносини у світі, центр ваги якого переміститься в район Білого дому? Деякі політики вже встигли заявити: збройна операція США проти Іраку повертає у міжнародну політику правила часів середньовіччя... Сподіватимемося, що це заяви песимістів.

Тетяна ПАСОВА.



Протест на тракторі

П'ятдесятирічний Дуайт Уотсон із Північної Кароліни прибув до Вашингтона на власному тракторі, щоб висловити протест проти урядової політики щодо фермерів, яка, за його словами, змушує його кинути сімейний бізнес — вирощування тютюну. Фермер-демонстрант так вдало перекрив одну з вулиць американської столиці, що паралізував рух у центрі міста на сорок вісім годин! Урешті-решт фермера заарештувала поліція.

У Ростові знайдено хазарську могилу

Котлован по вулиці Соціалістичній російського міста Ростова встиг стати місцевою пам'яткою культури. Про те, що тут знайдено поховання давньої людини, вже знає практично все місто. Його знайшли будівельники під старим цегляним мурування, **повідомляють «Вести»**. Унікальну знахідку доставили до лабораторії антропології Ростовського держуніверситету. Після ретельного аналізу антропологи винесли вердикт: останки належать жінці, яка померла у віці 45 років і жила двадцять століть тому. Зазвичай в той час жили не більше тридцяти.

На берегах Дону тисячу років тому жили кочівники. Археологи встановили, що поховання належить саме до їхньої культури. «Тепер ми можемо казати, що це було болгарське поховання, тобто кочівника-болгарина, але тільки тюркомовного. Це предки сучасних болгар», — розповідає начальник археологічної експедиції Ростовського відділу Всеросійського товариства охорони пам'яток Павло Ларинок.

Осколок глиняного глечика епохи Чингісхана, давні монети, кістки жертовних тварин — усе це археологи знайшли біля поховання. Такі знахідки в центрі великого міста — справжня рідкість.

У зв'язку з цим у Ростові розпочався справжній скарбошукацький бум: у старих дворах уже хтось почав самостійно вести розкопки. Легенди про давні міфічні скарби не дають людям спокою.

Свято весни і риболовлі

Днями в містечку Русскінскіє (Ханти-Мансійський округ, Росія) відбулося традиційне національне свято хантів. У старовину цього дня корінні народи Сибіру зустрічали весну та святкували закінчення мисливського зимового періоду й початок весняного риболовного. З огляду на те, що, як і сотні років тому, ханти і мансі живуть лише за рахунок цих промислів, стає зрозуміло, наскільки важливим для них є цей день.

Природно, що основними компонентами старовинного свята є вшанування ведмедя, верховного божества хантів та мансі, і змагання: перегони на оленях, стрільба з луків, метання списів. Цікаво, що в усіх цих «видах спорту» нарівні з чоловіками беруть участь і жінки. І, до речі, нерідко перемагають. Адже побут та обов'язки хантийок і мансійок практично нічим не відрізняються від побуту та обов'язків їхніх прапрабабок: вміти не лише вести домашнє господарство, а й вправно полювати та рибалити!

Звичайно, тепер на цьому святі можна побачити не лише хантів та мансі, а й українців та росіян, які мешкають у сусідньому Сургуті. Тому досить часто під час народних гулянь тут можна почути українські народні пісні.

Галина СОКОЛОВСЬКА.

КАЛЕНДАР

Сад під Сонцем

Вінсенту Ван Гогу виповнилося 150 років

(Початок на 1-й стор.).



До того, як присвятити себе живопису, Ван Гог навіть деякий час був проповідником у бельгійському шахтарському містечку. Та швидко зрозумів безглуздість цього заняття. І став шукати свій... сад.

Сад — красивий образ-узагальнення, до якого художник звертався у найважчі хвилини. Песиміст, заглиблений у рухи душі, Ван Гог шукав ідеальний простір, де можна сховатися від потворного світу.

Деякі критики досі вважають, що Ван Гог у своїй творчості насамперед підносив людину, вважаючи її вінцем природи. Ця думка архаїчна і помилкова. На картинах Ван Гога люди — істоти, що потребують жалю. А ось квіти, виноградники, смугасті поля, дерева дихають життєствердною силою та досконалістю.

Відомий факт біографії Ван Гога — перебування із психічним розладом у лікарні Сен-Ремі 1889 року. Під час кризи його полотна стали ще сонячнішими та насиченішими. Переважали червоні, жовто-гарячі барви. Це свідчить на користь гіпотези: божевілля було для митця прозрінням, хай лікарі не вважатимуть це нісенітницею. Просто дисонанс особистості зі світом почав зашкалювати. І за межею «нормальності» художник, мабуть, нарешті знайшов свій сад.

Ольга КРАСОВСЬКА.

P. S. *Вважаючи технічний прогрес однією з основних причин духовної деградації людства, Ван Гог писав фарбами гімни життєлюбству. Цікаво, яким душевним мутаціям піддався б він, якби був нашим сучасником? Певне, малював би саме неосяжне Сонце...*

Рукописи не горять



Твори одного з найталановитіших чеських композиторів єврейського походження Віктора Ульмана нині звучать для американської публіки. Те, що до сьогодні вони збереглися, багато хто вважає просто дивом.

Під час окупації Чехії фашистами Ульман створив оперу «Імператор з Атлантиса», в якій у образі імператора багато хто вгадував самого Гітлера. Оперу було заборонено. Самого композитора стратили в газовій камері Аушвіца у 1944 році. Однак його твори дивом збереглися. І зараз американський диригент Джеймс Конлон **(на знімку)** в Нью-Йорку проводить серію концертів, на яких звучать твори Ульмана. В тому числі й уривки з сумнозвісної опери «Імператор з Атлантиса», за яку автор поплатився життям.

Бабусі за мир

Майже 50 жінок похилого віку влаштували акцію протесту навпроти головного входу на британську авіабазу «РАФ Рейнфорд» у Глостерширі, де американські бомбардувальники B-52 готуються до вильоту в Перську затоку. Учасниці акції в'язали, танцювали і тримали в руках квіти та плакати з написом «Бабусі за мир».

РОЗКРАДАЮТЬ кримське узбережжя!

ПРОБЛЕМА

Державні дзвони вдарили на сполох тоді, як безлад на 100 тисячах гектарів рекреаційних земель поблизу моря, де розташовано 131 курортний населений пункт, досяг свого апогею. Благословенні землі, які належать до 100-метрової прибережної полоси, котра входить у територію санітарної охорони, уже давно поділено на ділянки. Їх вважають своїми власники численних самовільно споруджених шашличних і кафе, ресторанів і барів, лунапарків і автостоянок, ларків і місць стихійної торгівлі. Ці найприбутковіші курортні «точки» з'являються навіть на територіях заповідних парків, як-от Місхорський і Масандрівський, без жодного погодження з програмами забудови населених пунктів, без урахування архітектурного вигляду місцевості, її інженерних комунікацій.

Голови міст і селищ Південнобережжя замість того, щоб стати, «як скеля, непорушно» проти дев'ятого валу розбазарювання, розкрадання й загарбання найціннішої, а відповідно й найдорожчої землі, «не помічають», як бурхливі грошові потоки за цей найдорожчий товар обминають бюджет і осідають у кишенях багатьох непевних гендлярів, зокрема й чиновників, які підписують документи на дозвіл. Мало того, користуючись недосконалістю чинного законодавства, відсутністю чітких кордонів населених пунктів, своєрідно трактуючи положення закону про місцеве самоврядування, саме місцеві органи влади часто-густо роздають направо і наліво земельні масиви біля моря. А новоспечені власники узбережжя, щойно отримавши шмат загальнодержавної власності, заходяться правдами і неправдами продавати ділянки на чорному ринку землі, будувати на них «хатинки», розгортати комерційну діяльність, спритно уникаючи податків.

Навести лад у використанні рекреаційних земель півострова взялася створена при Раді міністрів Криму міжвідомча комісія, до якої ввійшли керівники ряду постійних комісій Верховної Ради, міністерств і відомств автономії та органів самоврядування. Є надія, що вона стане своєрідним фільтром у вирішенні питань розвитку прибережних населених пунктів, прискорить появу генеральних планів забудови узбережжя і розвитку всього Криму, допоможе місцевій владі виробити правильну концепцію дій у цій галузі, нарешті визначить і закріпить кордони населених пунктів, парків, історичних і культурних пам`яток, оздоровниць, щоб не допустити на їх територіях самочинного будівництва, забруднення ділянок, вирубки реліктових дерев...

Купіть шматочок Криму!

Зупинити шал кримінального розпродажу національної власності буде нелегко. Такої кількості порушень Земельного кодексу, як у Криму, немає в жодному регіоні країни, заявили члени комісії. Міністр курортів і туризму Олександр Таряник зауважив, що на півострові не залишилося стовпа чи рекламного видання, не обліпленого оголошеннями про відвертий продаж узбережжя.

Звісно, владі щодо землі треба проводити гнучку політику. Рекреаційні площі мають працювати на бюджет, вирішення соціальних проблем курортів, давати прибутки до бюджету, отже, їх потрібно продавати, здавати в тимчасове користування. Але не келейно, як нині, а на конкурсній основі, прозоро й відкрито, обов`язково з урахуванням перспективи, а не корисливих інтересів чиновників.

Бо досі дрібні й великі олігархи, віддаючи мішки грошей за кримську землю, у відповідь на настійні прохання повідомити органи самоврядування, як вони збираються розпорядитися придбаною ділянкою, вперто тримають у таємниці, що на ній буде: примітивна «халупа» для курортників чи п`ятизірковий готель?

Як заявив кримський прем`єр Сергій Куніцин, якщо тепер не навести в цій справі порядок, то через рік кращі землі у Криму буде вже розпродано. Хаос у забудові прибережних населених пунктів міжвідомча комісія припинятиме принципово й послідовно, а місцевій владі буде надано інформацію, які роботи проводяться на виділених нею ділянках і чи виконуються умови договору.

А місцева влада досі або спостерігає за земельним безладом збоку, або сама допомагає порушникам законодавства. Першою перевірено Алупкинську міськраду, до якої в уряду нагромадилося найбільше запитань. За словами голови Рескому земельних ресурсів автономії Євгена Жагорнікова, його співробітники разом з працівниками прокуратури не могли ознайомитися з документами про виділення тут місцевих земельних ділянок... аж два роки. Певні висновки комісія вже зробила, а ось про реагування, судові розбирання щось не чути досі.

На черзі й віддалений від моря Сімферополь, де щоб вийти з підпорядкування Рескомзему, орган місцевого самоврядування створив свою структуру з більш як двадцяти штатних одиниць з комп`ютерами й авто, яка щедро виділяє землю навіть без експертиз, незаконно перебравши повноваження державного органу виконавчої влади.

Прибрати б швидше камені спотикання

Скептики кажуть: схоже, так потрібну декому каламуть скуповування рекреаційних ділянок Криму перетворять на прозорий і чесний ринок землі не так швидко, як сподіваються члени створеної комісії та пересічні жителі півострова. Адже узбережжя стало сонячним сплетінням інтересів і зазіхань не лише дрібних шулерів, а й «крутих» та сильних світу цього не тільки нашої держави.

Тож працівники місцевих рад (де поки що обмаль спеціалістів, здатних кваліфіковано приймати рішення з виділення землі й благоустрою населених пунктів) нерідко стають заручниками недосконалості законів і неналежного виконання своїх обов'язків, часом не за своєю волею. Хоча і прикладів поводження їх, як зарозумілих тимчасових правителів, після яких — хоч потоп, цілком достатньо.

Згідно із затвердженою Верховною Радою автономії програмою земельної реформи у Криму, розрахованою до 2005 року, належить провести масштабну роботу з розмежування земель державної і комунальної власності, щоб кожна територіальна громада знала свої землі й ефективно розпоряджалася ними. Докорінно треба переламати ситуацію і з замозахопленням, забрудненням, нераціональним і хижацьким використанням дорогоцінних кримських земель, де досі найпопулярнішим «жартом» власників приморських халуп і палаців є продаж будинку одному клієнту, а земельної ділянки під ним — іншому або одну і ту саму земельну ділянку виділяють одразу двом фірмам.

Відчутніше ударити по руках ласих до найціннішої землі Південнобережжя «прихватизаторів» міг би ухвалений два роки тому закон України про курорти. Але підзаконних актів до нього, які конкретизували б застосування закону, немає досі.

Солідних і прозорих інвестицій Крим діждеться лише після впорядкування виділення і використання землі.

А це, як бачимо, справа не одного дня, за яку таки варто поборотися, зокрема, й обранцям народу.

Крига скресла?

Днями на другому засіданні міжвідомчої комісії з питань комплексного освоєння і розвитку земель рекреаційного призначення, створеної з метою упорядкувати землевідведення і врегулювати питання використання земельних ділянок у прибережній смузі, відзначено: перевірки, проведені Рескомом земельних ресурсів, виявили силу-силенну (понад три тисячі за минулий рік) порушень законодавства у процесі землевідведення і використання цих територій, що зазвичай відбувається за потурання органів місцевого самоврядування.

Наголошено, що безцінний ресурс автономії і досі в основному лишається джерелом тіньових прибутків за наймізернішої віддачі в місцеві бюджети. А темні оборудки в сонячному краї кояться не на якомусь невеличкому клаптику землі — загальна площа найелітніших земель на півострові становить 3,6 тисячі гектарів, половина з яких припадає на Південнобережжя. Саме в цьому регіоні понині особливо активно триває процес надання земель юридичним і фізичним особам для здійснення підприємницької діяльності.

Тим часом створюється враження, що на звичне життя безкарного і зухвалого кримського тіньового земельного ринку діяльність комісії ще не вплинула, а серйозні наміри змінити справи на краще так і залишаються паперовими деклараціями.

Ось і на останньому засіданні уряду автономії голова Верховної Ради Криму Борис Дейч різко критикував керівництво Рескомзему за слабке володіння ситуацією у сфері землекористування саме в прибережній курортній зоні півострова. Голову депутатського корпусу Криму особливо обурив недавній випадок, коли одне з приватних підприємств придбало 26 гектарів елітної землі з недобудованим корпусом оздоровниці на тисячу відпочивальників аж за... 70(!) тис. грн., у той час як лише одна коробка цього довгобуду на проданому за безцінь морському узбережжі, за оцінкою спеціалістів, коштує щонайменше 8 мільйонів гривень.

Окрім здивування підозрілою щедрістю за народний рахунок місцевих чиновників, їхня поведінка ще й породжує конфліктні ситуації в населених пунктах, які ті само керівники намагаються подати як міжнаціональні конфлікти. Кримський прем'єр Сергій Куніцин також заявив, що мало хто з розпорядників приморською землею зацікавлений у наведенні на ній порядку. Чи не тому, що в каламутній воді рибка ловиться легше?

Тож звіти голови Рескомзему і міністра архітектури і будівельної політики вперше прийнято не було. Чільники обох гілок влади на півострові чекають від них, як і від всіх причетних до земельного питання у Криму, більшої принциповості, твердості й ініціативи. Проте вважають, що у керівників республіканських відомств і органів місцевого самоврядування достатньо повноважень, щоб врешті навести порядок у занедбаній справі використання землі у прибережній зоні. Дочекаємося?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Метка рука у Жолдака

КАЛЕНДАР

Святкуємо 85-ліття Олеся Жолдака (родом з села Погребнякове, Кіровоградщина) — чудового поета-пародиста. Його любили всі (ну — майже всі) ті, на кого він «наїжджав». Мало того, на кінчик його пера мріяли потрапити!



Зі Львова й Бухари
учителям
Привіт передавали
і салям
Два газди мудромовні
і славутні:
Омар Павличко
і Дмитро Хайям.

Так пародіював Олесь Іванович «Рубаї» Дмитра Павличка. Подейкують, перу Жолдака належить Історія української літератури в пародіях включно до 90-х років. У книжці «Маститі мастаки» (1983) гуморист підняв на кпини Бажана, Вінграновського, Драча, Коротича, Глазового, ще багатьох. «Нахабна книжка!» — казали сучасники. І це звучало похвально.

Жолдак означає «огірок» або «солдат». Він воював у Сталінграді. Згодом жартував, що докучали тільки особісти — не давали писати вірші. За бойові заслуги мав два ордени Червоного Прапора. Пройшов з боями Румунію, Болгарію, Угорщину. На фронті подружився з Малишком. Лише Жолдак мав право правити вірші Малишка. Бо умів бути добрим. Навіть коли працював у журналі «Перець». Лиш незадовго до смерті (2000) у книжці «Щоб не журився колос» опублікував Олесь Жолдак свою юнацьку, воєнних часів, лірику. А всі зрілі роки віддав пародії. Тонко й точно відчував стиль. А ще мав хобі — підробляв почерки. Раз чи два гляне на рукопис — і копіює по пам'яті! Отакий був майстер — і гумор гострий, і рука метка.

Аттила СОЛОМ'ЯНСЬКИЙ.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Ходіння за три моря



Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Недавно чимало одеситів прийшло до морської гавані, щоб провести у далекий перехід парусну яхту «Альціона». П'ятеро мореплавців на чолі з досвідченим капітаном Михайлом Петуховим узяли курс на Санкт-Петербург, де 28 травня від імені Південної Пальміри привітають мешканців Пальміри Північної з 300-річчям міста.

Яхта мала вийти в рейс ще 6 березня, та завадила стихія — акваторію порту геть заполонили уламки льоду. Тепер, щоб устигнути до Санкт-Петербурга вчасно, доведеться надолужувати час. За штормових умов, що зберігаються, зробити це непросто, однак Петухов і його команда впевнені у здійсненні наміченого. Спочатку, вийшовши з Чорного моря в Середземне, «Альціона» завітає до портів низки міст—побратимів Одеси: Пірея, Неаполя, Генуї, Марселя. А потім, обігнувши Європу, через Балтійське море сягне й кінцевого пункту. В пакеті, врученому екіпажеві в порту міським головою Одеси Русланом Боделаном, — документи з пропозицією побрататися двом містам. Передано і подарунки.

Додому яхтсмени повертатимуться незвичним шляхом — через низку російських озер, каналів та річок. Саме так дістануться Азовського, а з нього — Чорного моря. До Одеси повернуться вже десь під осінь, пройшовши близько 17 тисяч морських миль. Цим «Великим кільцем Європи» на яхті ще ніхто не подорожував, команда Петухова — перша. До речі, у марафонському рейсі відважний капітан відзначить своє 70-річчя.

Геооргій ФЕДОРЧУК.

Одеса.

На знімку: за кермом яхти «Альціона» — Михайло Петухов, капітан.

«Бомба» під Рені

У лютому в недобудованому молдовському порту Джурджулешти на Дунаї, розташованому за кілька кілометрів вище від українського портового міста Рені, пришвартувався невеличкий танкер «Наталі», що доставив молдовським аграріям 250 тонн дизельного пального. Однак це судно, з'ясувалося, належить російському ДП «Інмортранс», а пальним в порту Русе його завантажила (за неофіційною інформацією, без попередньої оплати) російсько-болгарська компанія «Лукойл-Болгарія».

Красномовні пільги

Як стало відомо, таким шляхом (на пільгових засадах) нафтопродукти надходитимуть до Молдови і надалі. Отже, не такий уже й малозначущий факт — російський танкер у Джурджулештах. І не такі вже необгрунтовані чутки стосовно намірів Росії та Молдови добудувати тамтешній порт для взаємної вигоди.

А тим часом майже сім років тому будівництво в Джурджулештах розпочалося не лише без участі Росії, а й усупереч її волі. Тоді Молдова, замисливши мати власний нафтотермінал на Дунаї, заручилася фінансовою підтримкою з боку деяких іноземних фірм, в тім числі двох грецьких, а також Європейського банку реконструкції та розвитку.

Інвестори погодилися вкласти в будівництво чималі гроші — приблизно 38 мільйонів доларів. Нафтотермінал мав забезпечити альтернативний, з огляду на традиційні румунський і україно-російський ринки, шлях постачання Молдові нафтопродуктів, забезпечивши їй вільніший вибір партнерів. Уже тоді мова зайшла про спорудження і нафтотерміналу, і вантажно-пасажирського комплексу, альтернативного тим, що є в українських портах. Це неабияк стурбувало мерію міста Рені, адміністрацію тамтешнього морського порту, транспортне й деякі інші відомства України. Адже завантажений лише на десять відсотків своїх потужностей Ренійський порт і так ледь животів: у місті найвищий у Придунав'ї й Причорномор'ї рівень безробіття, а тут, під боком, закладається отака «бомба». Становище українського порту й міста Рені через це ще більше ускладнилося б, вантажний потік сюди міг узагалі пересохнути. Тим паче що забезпечує його залізниця тієї-таки Молдови, бо власної колії до Рені Україна не має. Навіть автомагістраль з Одеси, хоча вона й не розв'язує проблеми постачання вантажів, перетинає кордони Молдови.

Саме тоді в Україні вперше завели мову й про потребу мати власну альтернативу — залізничну колію на Рені, а також автотрасу в обхід території Молдови. До практичних кроків, проте, не дійшло. Якщо не зважати на кількаденну роботу бульдозерів і самоскидів, що наважилися спрямувати шосе через придністровські плавні. Заглибилися в них тоді на кілька десятків метрів і зупинилися на вимогу «зелених», бо природоохоронного обгрунтування будівництва ніхто не мав. А стосовно руху вантажів залізницею Молдови, то обмежилися міждержавними переговорами на рівні відомств і деякими тарифними поступками сторін. Невдовзі й зовсім заспокоїлися, бо новобудова в Джурджулештах завмерла: щось там між партнерами не склалося, вони почали висувати одне до одного претензії, судитися... Коли відверто, Україну це влаштовувало: створення міжнародного транспортного коридору з обслуговування вантажних перевезень із країн СНД до Європи через територію Молдови та її порт, а також рух нафтопродуктів для цієї країни у зворотному напрямі відкладалися на невизначений термін. Отож здавалося, вже нічого не загрожує. Порт, нехай і повільно, навіть почав нарощувати потужності, на його території, завдяки створенню СЕЗ, закладалися нові виробництва за участі іноземних інвесторів...

Поворот на 180 градусів

І раптом — танкер з дизпальним. А водночас — доволі серйозні заяви деяких офіційних осіб Росії, їхні інтенсивні переговори з діловими колами й керівниками Молдови. Навіть швартовка у Джурджулештах отого танкера була приурочена до перебування в Кишиневі генерального директора ДП «Інмортранс» Володимира Пащенка. На прес-конференції він заявив буквально таке: «Морський порт у Джурджулештах ми розглядаємо як базовий порт на Дунаї для обробки ліхтерів та інших суден російського флоту і готові взяти його в оренду на 49 років». Такий ось поворот на 180 градусів.

Досиділися, одне слово, наші транспортники й урядовці. Замість того, аби реально дивитися на речі, задовольнилися якимись тимчасовими домовленостями із залізничниками сусідньої держави. А тепер неважко й передбачити: вантажі на Рені на молдовській території неодмінно наражатимуться на важкоздоланні перепони, тоді як російським на Джурджулешти буде забезпечено пільгове «зелене світло». Інакше навіщо Росії вкладати в будівництво тамтешнього порту кошти? Та ще які — мало не 200, як мовилося В. Пащенком, мільйонів доларів!

Частина їх піде на спорудження нафтотермінала, частина — на зведення вантажно-пасажирського комплексу, ще частина — на будівництво суден різного призначення, що обслуговуватимуть отой порт. Росіяни виявили навіть готовність погасити заборгованості колишнім інвесторам, що розпочинали новобудову в Джурджулештах.

Українські високопоставлені держчиновники, з якими випало говорити про загрозу, що нависає над Рені, аби виправдати власну нерозторопність і недалекоглядність, заспокоюють: «Коли ще те буде? За цей час щось проясниться, щось придумаємо». Міряють, певно, всіх на свій копил. А російські підприємці заявляють, приміром, таке: вже наступного літа той-таки «Інмортранс» відкриє пасажирські лінії від тимчасових причалів Джурджулешт до дунайських портів Румунії, Болгарії, Хорватії, колишньої Югославії... До споруджуваного нафтотермінала планується додати ще й нафтопереробний завод, який має розташуватися поблизу. А вантажно-пасажирський комплекс, за прогнозами, запрацює вже через два роки. Можна лише позаздрити сусідам-росіянам в їхньому умінні переламати ситуацію на власну користь.

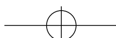
А здійсняться всі задуми сусідів, як тоді жити-виживати українським дунайським портам, передусім Ренійському та місту, «прив'язаному» до нього? На цьому тлі знову пожвавилися, схоже, розмови в колах політичного й ділового українського бомонду про потребу побудувати до Рені вітчизняну залізничну колію довжиною майже 50 кілометрів. Але скільки триватимуть оті розмови, ніхто не скаже. А коли закладена під Рені російсько-молдовська «бомба» спрацює, тоді, думається, вживати якихось заходів буде вже запізно: вантажопотоки підуть по глибшому руслу.

Георгій ВОРОТНЮК.

Рені — Кишинів — Одеса.

Якщо тепер не навести в цій справі порядок, то через рік кращі землі у Криму буде вже розпродано

Cyan Magenta Yellow Black



ОБ'ЄКТИВ



21 березня. В Україні повінь.
На вулицях Вознесенська Миколаївської області.



23 березня. Київ. Учасники акції боротьби з туберкульозом проходять Хрещатиком.



25 березня. Скнилів. Бійці 19-го окремого батальйону РХБ-захисту ЗСУ сідають на борт Іл-76 перед відправкою в Кувейт.



25 березня. 4-та річниця загибелі засновника Народного руху України В'ячеслава Чорновола. У день вшанування його пам'яті на Байковому кладовищі.



22 березня. Київ. Відбувся III з'їзд Партії промисловців та підприємців. Анатолій Кінах святкує своє переобрання.

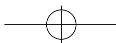


27 березня. Донецьк. На центральному майдані імені Леніна відбувся мітинг проти війни в Іраку.



26 березня. Вішування лауреатів премії ім. Вернадського та довічних стипендіатів Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття».

Сім днів із життя держави очима фоторепортерів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, кореспондентів УНІАН та Укрінформ



СУСПІЛЬСТВО

Президентові України Кучмі Л. Д.

Про вжиття термінових заходів для недопущення спричинення збитків державі Україна на суму майже 500 млн. гривень та негайне скасування збиткових для держави додаткових умов конкурсу з продажу контрольного пакета акцій ВАТ «Нікопольський завод феросплавів».

Відкрите депутатське звернення (в порядку статті 16 Закону України «Про статус народного депутата України»)

Вельмишановний Леоніде Даниловичу!

Вимушений звернутися до вас з приводу дій, що можуть призвести до шкоди національній безпеці України через заниження в 10 (!) разів початкової вартості контрольного пакета акцій ВАТ «Нікопольський завод феросплавів», яке сталося внаслідок свідомих злочинних дій посадових осіб Фонду державного майна України.

Відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна» продаж відкритих акціонерних товариств, створених на базі потужних виробництв, здійснюється на конкурсній основі. До критеріїв визначення переможців конкурсу Положення про порядок проведення конкурсів, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Антимонопольного комітету України та Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку України 13.09.2000 року, відносить найвищу ціну щодо початкової, яку запропоновано за пакет акцій, що виставляються на конкурс, за умови виконання усіх фіксованих вимог.

Як мені стало відомо, до додаткових умов конкурсу було внесено те, що право купівлі отримає та структура, яка активно керувала державними корпоративними правами впродовж останніх трьох років. За даними Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації Верховної Ради України, в 2000 році чистий прибуток заводу становив 98 млн. гривень, у 2001 році він знизився до 56 млн. гривень, а в 2002-му становив лише 18 млн. гривень. Та за таку «ефективність» треба притягати до кримінальної відповідальності за заподіяні збитки державі внаслідок неефективного використання державного майна, яке з серпня 1999 року було передано в управління в розмірі 50% + 1 акція банку «Кредит-Дніпро», що входить до науково-виробничої інвестиційної групи «Інтерпайп».

У зв'язку з дорученням Президента України від 20.01.2003 про повернення управління всіма державними корпоративними правами у підпорядкування Фонду державного майна України дія вищезазначеного договору про передачу в управління контрольного пакета акцій ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» має бути припинена.

Наказом голови Фонду державного майна України О. Бондаря №297 від 24.02.2003 року «Про затвердження рішення конкурсної комісії по проведенню конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» від 14.02.2003 року та інформаційне повідомлення про проведення цього конкурсу» затверджено рішення конкурсної комісії з проведення конкурсу з продажу вищезазначеного пакета акцій (протокол №1 від 14.07.2003 року).

Відповідно до кваліфікаційної характеристики учасникам конкурсу конкурсна комісія встановила таку вимогу:

«1. Здійснення протягом не менш як трьох років ефективного управління (на підставі права власності або за договором доручення) контрольним пакетом акцій підприємства (далі — Підприємство), що виробляє продукцію, аналогічну основній продукції ВАТ «Нікопольський завод феросплавів».

При цьому критеріями досвіду ефективного управління є:

досягнення Підприємством протягом не менш як трьох років таких результатів: виробництва електроферосплавів в обсязі не менш ніж 350 тис. тонн на рік; прибуткової діяльності; зростання обсягів виробництва основної продукції; рентабельності виробництва; реалізації інвестиційних та екологічних програм;

забезпечення в межах корпоративних прав прийняття загальними зборами акціонерів Підприємства рішень про нарахування дивідендів за результатами діяльності Підприємства не менш як за два роки».

Зважаючи на те, що жоден з українських, та навіть і російських, заводів не виробляє електроферосплавів у такому обсязі, наведене формулювання надає можливість брати участь у конкурсі лише одному конкретному претендентові — банку «Кредит-Дніпро», що входить до науково-виробничої інвестиційної групи «Інтерпайп».

За оцінками вітчизняних і закордонних експертів, реальна ціна пакета акцій, що виставляється на продаж, становить від 500 до 600 мільйонів гривень. Купуючи всього 25 відсотків акцій + 1 акцію, переможець отримує в управління ще 25 відсотків акцій, що належать державі, і таким чином отримує контрольний пакет, ціна якого може сягати 1 млрд. гривень. Безконкурентне проведення конкурсу, якщо не скасувати відверто дискримінаційні умови конкурсу на догоду окремим клановo-олігархічним угрупованням, становить загрозу національній безпеці держави Україна, призведе до втрат у Державному бюджеті України, тоді як у державі немає коштів на виплату пенсій пенсіонерам, виплат іншим незахищеним верствам населення, заробітної плати працівникам бюджетних установ: учителям, лікарям, військовослужбовцям, працівникам установ культури. Й покаже всьому світові, що в Україні триває пограбування народу через запровадження непрозорих схем приватизації державного майна. У конкурсі не зможуть взяти участь ні вітчизняні, ні закордонні підприємства, що значно знизить імідж України.

З огляду на наведене вище прошу вас вжити заходів для скасування наказу голови Фонду державного майна України О. Бондаря №297 від 24.02.2003 року «Про затвердження рішення конкурсної комісії по проведенню конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» від 14.02.2003 року в частині, що стосується додаткових умов, які суперечать антимонопольному законодавству України та вимогам Конституції України про рівність громадян України і суб'єктів підприємства перед законом.

Сподіваюся, що до проведення конкурсу ви, як гарант Конституції України і глава держави, зможете поновити справедливість, незважаючи на осіб, які стоять за затвердженням незаконних умов приватизації, а фактично за розкраданням Державного бюджету України майже на півмільярда гривень.

І нехай у цій справедливій справі допоможе нам Господь!

З повагою

Юрій КАРМАЗІН, народний депутат України, голова Партії захисників Вітчизни.

Відкритий лист главі адміністрації Президента України панові Медведчуку В. В.

Шановний Вікторе Володимировичу!

Ми із занепокоєнням сприйняли інформацію Фонду держмайна України про проведення наприкінці березня конкурсу з продажу пакета акцій акціонерного товариства «Нікопольський завод феросплавів».

За неупередженого аналізу нам стає очевидно, що сформульовані фондом додаткові умови дають змогу брати участь у конкурсі лише одному конкретному претендентові. У даному разі ми вважаємо, що це — Науково-виробнича інвестиційна група «Інтерпайп». Таким чином, переможця конкурсу визначено заздалегідь. Решта потенційних претендентів — вітчизняних і зарубіжних — не відповідають поставленим до кандидатів вимогам. До того ж іноземних інвесторів поставлено в такі вузькі часові рамки, що вони навряд чи встигнуть підготувати належну документацію. Все це дає нам підстави вважати умови проведення конкурсу дискримінаційними.

Немає сумнівів, що, отримавши відмову на участь у конкурсі з продажу пакета акцій Нікопольського заводу феросплавів, потенційні претенденти одразу звернуться до суду. І той, керуючись законом, а не підзаконними актами, цілком імовірно, кваліфікує умови проведення конкурсу як такі, що порушують права потенційних претендентів, а отже — незаконні.

Дивно, чи не так: не раз наголошуючи, що звернення тих, хто програв конкурси, до судів гальмують приватизацію, керівництво ФДМ провокує нові судові справи.

Пристрасті й розмови, що розгорілися навколо конкурсу, цілком зрозумілі. Адже, придбавши 25 відсотків акцій плюс одну, переможець отримає при цьому в управління ще 25 відсотків акцій, які належать державі. Отже, до нього потрапить контрольний пакет за ціною блокувального. Аналогів у вітчизняному приватизаційному процесі ще не було.

Як економістів-практиків і організаторів виробництва, нас, природно, дивує і те, що в такій ситуації Фонд держмайна призначив, на нашу думку, вочевидь занижену стартову ціну за пропонований пакет — лише 53 млн. гривень.

Гадаємо, вас, як главу адміністрації Президента України, зацікавить думка вітчизняних і зарубіжних експертів з приводу оцінки конкурсного пакета. Підрахувавши всі плюси і мінуси, вони дійшли висновку, що реальною вартістю виставленого на продаж пакета акцій НЗФ правильніше було б визначити не менш як 300 мільйонів гривень. Однак і це не межа. Враховуючи, що переможець безоплатно отримає в управління 25% акцій додатково, сплачена ним сума може бути ще більшою. А це дуже важливо. Адже кошти, отримані від продажу акцій, могли б істотно поповнити казну і поліпшити соціальну обстановку в Україні. Об'єктивно ж створюється парадоксальна ситуація: тим часом як держава напружено шукає резерви, щоб вчасно платити бюджетникам, пенсіонерам, інвалідам, Фонд держмайна своїми рішеннями і діями фактично сприяє недонадходженню до казни сотень мільйонів гривень.

Цілком очевидно, що в умовах безконкурентного проведення конкурсу виручена від продажу акцій сума мало відрізнятиметься від початкової. Страшно навіть подумати, які гроші недоотримає в казну держава, якщо справа станеться.

З огляду на це хотіли б проінформувати вас, що буквально тиждень тому, розглядаючи практично аналогічну ситуацію, Київський апеляційний суд відхилив апеляцію Фонду держмайна і залишив чинним рішення Господарського суду міста Києва, який визнав недійсним договір купівлі-продажу акцій ВАТ «Північний ГЗК» між ФДМ і ЗАТ «Українська металургійна компанія». Крім усього іншого, внаслідок проведеного тоді конкурсу отримана від продажу акцій сума перевищила стартову лише на 2,5 відсотка. Немає сумніву, що в разі повторного конкурсу, проведеного на нових, справедливих умовах, держава отримає значно більшу суму.

Чи не час спитати у керівництва Фонду держмайна, чому воно, на наш погляд, ігнорує закон, чому не виконується доручення Президента України про передання ФДМ управління всіма державними пакетами акцій, чому дії фонду ідуть всупереч вимогам Прем'єр-міністра про те, щоб «приватизація держмайна відбувалася за прозорими схемами»? Хіба «прозорість» передбачає штучне скорочення кількості потенційних інвесторів?

Хай запанують встановлені Законом «Про приватизацію державного майна» пріоритети й засади, за яких продаж акцій відкритих акціонерних товариств, створених на базі великих виробництв, «... здійснюється на основі... застосування переважно конкурсних способів» (ст. 2, п. 2). Хай критерієм визначення переможця конкурсу справді стане прописана у положенні про порядок проведення конкурсів «... найвища, стосовно початкової ціни, запропонована ціна за пакет акцій, що виставляються на конкурс, за виконання всіх фіксованих умов» (п. 7.2). Адже «конкурс — це спосіб продажу акцій ВАТ, за яким переможцем визначають учасника, який запропонував найвищу ціну за пакет акцій і взяв зобов'язання виконати всі фіксовані умови конкурсу» (там же, п. 1.3).

Відновити справедливість можна лише домігшися скасування відверто дискримінаційних умов конкурсу і допустивши до участі в ньому всіх потенційних претендентів, які сплатили, згідно із законодавством, суму вартості конкурсної гарантії і реєстраційний збір.

Ми переконливо прохаємо вас, шановний Вікторе Володимировичу, втрутитися у ситуацію, що склалася, щоб уникнути підганяння умов конкурсу під одного кандидата, не допустити дискримінації решти потенційних претендентів, забезпечити здорову конкурентну обстановку під час наступних торгів.

Продаж акцій Нікопольського заводу феросплавів перестав бути особистою справою Фонду держмайна і потенційних інвесторів. Процес переріс у розряд резонансних, які зачіпають інтереси багатьох громадян України та її зарубіжних партнерів.

Результати конкурсу повинні дати якнайбільший зиск державі, заводові, його трудовому колективу і інвестору.

Сподіваємося, у цьому наші позиції збігаються.

З повагою

П. КРАВЧЕНКО, голова правління ВАТ «Запорізький завод феросплавів»,
В. ПОСТОЛОВСЬКИЙ, голова правління ВАТ «Орджонікідзевський ГЗК»,
В. КУЗЬМЕНКО, голова правління ВАТ «Марганецький ГЗК»,
В. ЧОРНОКУР, голова правління ВАТ «Суха балка»,
Д. СИСУЄВ, заступник голови правління ВАТ «Стахановський завод феросплавів».

Відкритий лист народному депутатові України п. Пінчуку В. М.

Шановний Вікторе Михайловичу.

Ми із занепокоєнням сприйняли інформацію Фонду держмайна України про проведення наприкінці березня конкурсу з продажу пакета акцій відкритого акціонерного товариства «Нікопольський завод феросплавів».

За неупередженого аналізу нам стає очевидно, що сформульовані фондом додаткові умови дають можливість узяти участь у конкурсі лише одному конкретному претендентові. В цьому разі ми вважаємо, що це — Науково-виробнича інвестиційна група «Інтерпайп», діяльність якої дехто прямо пов'язує з вашим іменем. Отже, переможець конкурсу визначений заздалегідь. Усе це дає нам підстави вважати умови проведення конкурсу дискримінаційними.

Як реальний економіст і політик, ви не можете не оцінювати перспективи розвитку подій, якщо така практика визначення потенційних претендентів стане для Фонду держмайна нормою.

Ми знаємо вас як авторитетного та шанованого бізнесмена. Однак виразно відчуваємо негативне ставлення в трудових колективах до такої авантюри ФДМ. Ось чому вирішили звернутися до вас через засоби масової інформації. Не дайте втягнути себе в сумнівну метушню навколо конкурсу з продажу пакета акцій Нікопольського заводу феросплавів.

Як економістів-практиків та організаторів виробництва, нас, звісно, дивує, що за такої ситуації Фонд держмайна призначив вочевидь занижену стартову ціну за пакет, що продається, — лише 53 мільйони гривень. Підтвердження того — висновки авторитетних вітчизняних та зарубіжних експертів про те, що реальну вартість пакета акцій НЗФ, який виставляють на продаж, правильніше було б визначити в розмірі не менш як 300 мільйонів гривень. Однак і це не межа. Зважаючи на те, що переможець безоплатно одержує в управління 25 відсотків акцій додатково, виплачена ним сума може бути ще більша. І це дуже важливо. Адже кошти, одержані від продажу акцій, могли б істотно поповнити скарбницю і поліпшити соціальну обстановку в Україні. А об'єктивно створюється парадоксальна ситуація: у той час, як держава напружено шукає резерви, щоб вчасно платити бюджетникам, пенсіонерам, інвалідам, Фонд держмайна своїми рішеннями та діями фактично сприяє недонадходженню до скарбниці сотень мільйонів гривень.

Гадаємо, як парламентарій, ви мали б направити депутатський запит до Фонду держмайна: чому він нехтує законом, чому не виконується доручення Президента України про передавання ФДМ управління всіма державними пакетами акцій, чому дії фонду йдуть урозріз з вимогами Прем'єр-міністра про те, щоб «приватизація держмайна проходила за прозорими схемами»?

Відновити справедливість можна лише домігшися скасування відверто дискримінаційних умов конкурсу і допустивши до участі в ньому всіх потенційних претендентів, які сплатили, згідно із законодавством, суму вартості конкурсної гарантії та реєстраційний збір.

Як фахівцеві, вам, найімовірніше, відомо, що буквально тиждень тому, розглядаючи практично аналогічну ситуацію, Київський апеляційний суд відхилив апеляцію Фонду держмайна і залишив чинним рішення Господарського суду міста Києва, який визнав недійсним договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Північний ГЗК» між ФДМ і ЗАТ «Українська металургійна компанія». Окрім усього іншого, в результаті конкурсу, що відбувся тоді, одержана від продажу акцій сума перевищила стартову лише на 2,5 відсотка. Немає сумнівів, що в разі повторного конкурсу, проведеного на нових, справедливих умовах, держава виручить значно більшу суму.

Уже нині очевидно, що, одержавши відмову на участь у конкурсі з продажу пакета акцій Нікопольського заводу феросплавів, потенційні претенденти одразу звернуться до суду. І той, керуючися законом, а не підзаконними актами, цілком імовірно, кваліфікує умови проведення конкурсу як такі, що обмежують права потенційних претендентів, а отже — незаконні.

Ми переконливо просимо вас, шановний Вікторе Михайловичу, зайняти чесну, принципову, відкриту позицію з приводу участі НВІГ «Інтерпайп» у конкурсі на запропонованих Фондом держмайна умовах, що, на наш погляд, дискримінують решту потенційних претендентів.

З повагою,

П. КРАВЧЕНКО, голова правління ВАТ «Запорізький завод феросплавів»;
В. ПОСТОЛОВСЬКИЙ, голова правління ВАТ «Орджонікідзевський ГЗК»;
В. КУЗЬМЕНКО, голова правління ВАТ «Марганецький ГЗК»;
В. ЧОРНОКУР, голова правління ВАТ «Суха балка»;
Д. СИСУЄВ, заступник голови правління ВАТ «Стахановський завод феросплавів».

Залишив по собі теплий і світлий слід...

(Минає сорок днів від дня смерті Петра Харитоновича Головатого)

Він стрімко і впевнено йшов життям, хоча воно часом і робило круті віражі. Війну пройшов від початку і до кінця. Завершив бойовий шлях у Порт-Артурі. Багато разів стояв на краю загибелі.

Легким життям не було, але він, сповнений оптимізму і любові до нього, опирався усім незгодам, намагався бути потрібним людям і корисним суспільству, мав свої переконання, непохитність у принципових речах.

Його фронтова біографія почалася в боях під Сталінградом, після того як двадцятилітній юнак закінчив Саратовське танкове училище. І знаменно, що перші три бойові нагороди — медаль «За бойові заслуги», ордени Червоної Зірки і Червоного Прапора — він заслужив у боях за українську землю. Ось тільки Київ визволяти не довелося, хоча міг: тут проходила його фронтова дорога. Але Петро Харитонович у цей час перебував на лікуванні після другого поранення, отриманого в боях під Житомиром, до речі, у день свого народження — 5 січня.

Після України була Польща, Сандомирський плацдарм і четверта нагорода — другий орден Червоного Прапора. Але найжорстокішим і немилосердним для Петра Головатого виявився інший бій — також на польській землі. У нагородному листі записано: «За проведення самостійної операції зі знищення німців поблизу Кельця». Однополчани вважали, що за цю операцію Петро Головатий мав би отримати звання Героя Радянського Союзу. Але його нагородили орденом Олександра Невського.

На війні, як і мирному житті, усяке буває...

Після війни вступив до Академії бронетанкових військ у Москві. Дуже хотів пов'язати своє життя з армією. Але інтенсивне навчання — 12 годин на добу — позначилося на здоров'ї. Нестерпно боліли очі. Після медичного обстеження лікарі виявили поранення, яке він приховав під час вступу. Відправили його в академічну відпустку, на санаторне лікування. До навчання повернутися не довелося. 1954 року Петра Харитоновича комісували з армії. Та і на «гражданці» не зміг залишити професію військового. Майже весь час, аж до 1990 року, коли вийшов на пенсію, пропрацював викладачем військової справи. Спочатку в технікумі, пізніше в середній школі.

На схилі літ далося взнаки втрачене замолоду здоров'я, доля не щадила, складна хвороба підкосила його, і він не зміг перейти цю межу — серце не витримало, зупинилося.

Ховали його, як кажуть, усім селом... Прикметно, що односельці, у більшості своїй, приїхали, щоб віддати шану воїну і щирій людині за 200 кілометрів.

Це також свідчить про якості людини, яка була батьком народного депутата України Сергія Головатого.

Світла пам'ять про цього сивочубого ратоборця, відкриту, щиру людину залишиться у наших серцях. Він був і буде прикладом для нас.

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Юлія ТИМОШЕНКО,
Олександр ТУРЧИНОВ,
Юрій КАРМАЗІН,
народні депутати України.

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги акціонерів ЗАТ «Завод ПРОТЕКОН»

Загальні збори акціонерів відбудуться 22 травня 2003 року за адресою: м. Київ, вул. Корабельна, 6. Початок зборів о 16.00.

Порядок денний:

1. Обрання рахункової комісії зборів.
2. Затвердження регламенту зборів.
3. Звіт Правління про підсумки господарської діяльності в 2002 році та основні напрямки діяльності в 20003 році.
4. Затвердження річного балансу за 2002 рік та звіту про фінансові підсумки.
5. Звіт Ревізійної комісії.
6. Про розподіл прибутку за 2002 рік.
7. Про план розподілу прибутку в 2003 році.
8. Про внесення змін до Установчих документів

Реєстрація учасників зборів з 15.30

При собі мати паспорт, а для представників акціонерів додатково — доручення, посвідчене Головою Правління або нотаріально.

Довідки за тел. 417-27-82.

Правління.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено провадження у справі про банкрутство № 10/56 колективного сільськогосподарського підприємства ім. Щорса (28545, Кіровоградська область, Долинський район, село Марфівка, р/р 26008301350270 у філії Відділення «Промінвестбанку» в м. Долинська Кіровоградської області, МФО 323077, код ЄДРПОУ 03757889).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Салатова С. В. (ліцензія Мінекономіки серії АА № 047823, 25006 м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 4, корпус 1, тел. (0522) 32-05-01).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) порушено справу № Б-24/22-03 про банкрутство Дочірнього підприємства «Автотранспортне підприємство № 1». Юридична адреса: 63460, Харківська область, Зміївський район, сел. Комсомольське, Балаклійське шосе, 5, Код підприємства 05393228, р/р 26008200060001 в АК АПБ Україна м. Зміїва, МФО 351135.

Розпорядником майна призначено Бондаренко Ігоря Едуардовича, поштова адреса:

м. Харків-61022, площа Свободи, буд. 7, кім. 318. (ліцензія № 250402 від 27.03.2002 р.) Претензії кредиторів та заяви кредиторів приймаються в тридцятиденний термін з дня опублікування оголошення.

Хозяйственным судом Донецкой обл. (83048, ул. Артема, 157) 20.02.2003 г. по заявлению ЧП «Континент» г. Одесса возбуждено дело о банкротстве № 33/28 Б государственного предприятия Погрузочно-транспортное управление (86500, Донецкая обл. г. Снежное, ул. Комарова, 52, расчетный счет № 26005301570655 в филиале отделения Проминвестбанка в г. Снежное, МФО 334237, код ЕГРПОУ 00179246).

Распорядителем имущества назначена Козловская Диана Валерьевна, лицензия № 249634, адрес: 83086, г. Донецк, ул. Первомайская, 12, телефон 345-11-44.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации.

Постановою Господарського суду Черкаської області 09.01.2003 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру СТОВ «Косенівка» (20331, с. Косенівка Уманського району Черкаської області, код ЄДРПОУ 03794512, п/р № 26002611 в Уманській філії АППБ «Аваль» м. Умань, МФО 354228).

Ліквідатором призначено Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АА № 250113 (18005, м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел./факс (0472) 41-67-64, 76-79-77).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3, «а») постановою від 27. 02.2003 р. по справі № 12/111б визнав банкрутом ТОВ «Родючість-2000» (юридична адреса: 91055, м. Луганськ, вул. Т. Шевченко, 7) р/р № 26007003920410 в ЛФ АБ «Брокбізнесбанк», МФО 304632, код ЄДРПОУ 25263063 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Перекрест Олексій Іванович, ліцензія № 250302 від 20.02.2002 р., 91022, м. Луганськ, вул. Свердлова, 57. Тел. 34-42-91.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу № 32/19б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Строймонтаж» (85700, вул. Менделеєва, 45/21, м. Волноваха, Донецька область) код підприємства —23422933, п/р 26009380357001 у Донецькій дирекції АК АПБ «Україна» МФО 334248.

Розпорядником майна призначено Бугуцького Г. В., ліцензія серія АА № 249685.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 24.02.2003 р. по справі № 33/19б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Десятка» (85740, вул. Калініна, 6, м. Докучаєвськ, Донецька область, код підприємства — 31387045) та відкрита ліквідаційна процедура строком на 3 місяці. Ліквідатором призначено Волновацьку ОДПІ (85700, вул. Менделеєва, 4, м. Волноваха).

ВАТ «Український концерн хмелярства «Укрхміль»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів ВАТ «Український концерн хмелярства «Укрхміль» будуть проведені 29 травня 2003 року об 11 год.00 хв. за адресою: м Житомир, вул. Хлібна, 27.

Реєстрація акціонерів буде проводитись:

29 травня 2003 р. з 8.00 до 10.30 за адресою проведення зборів;

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ за 2002 рік та основні напрямки роботи на 2003 рік.
2. Звіт Спостережної ради.
3. Звіт Ревізійної комісії та висновки по річному звіту і балансу за 2002 рік.
4. Затвердження річного звіту і балансу, розподілу прибутку за 2002 рік та планових розмірів відрахувань у фонди ВАТ на 2003 рік.
5. Вибори Спостережної ради.
6. Створення дочірнього підприємства та затвердження його Статуту.

Для участі в зборах при собі необхідно мати: акціонерам — паспорт; представникам акціонерів — паспорт та доручення , оформлене відповідно до чинного законодавства.

Телефони для довідок: (0412) 36-78-70; 37-21-11.

Правління ВАТ «Укрхміль».

Сумська філія Агентства з питань банкрутства реалізує на відкритих торгах у формі аукціону майно «Конотопського вагоноремонтного заводу»

1. Котельня депо заправки, побудовано — 1911 р. площа 134,3 $м^2$, початкова ціна 2000 гривень.
2. Споруда депо заправки з прибудовою, побудовано 1914 р. площа 2358,2 $м^2$, початкова ціна 83000 гривень.
3. Склад, побудовано 1944 р., площа 562,7 $м^2$, початкова ціна 17000 гривень.

Майно розташовано: Сумська область, м. Конотоп, пл. Новикова, 2.

Гарантійний внесок 5 % від початкової ціни продажу об'єкта. Реєстраційний внесок 17 гривень. Гарантійний та реєстраційний внесок вноситься на р/р 260006150 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483 код 26254873, отримувач Сумська філія агентства з питань банкрутства.

Заяви приймаються на протязі 27 днів від дати виходу оголошення, аукціон буде проведено на 30 день від дати виходу оголошення.

Для ознайомлення з майном та довідками по аукціону звертатись за адресою: м. Суми, вул. Кірова, 25, кім. 906, т/ф (0542) 218-869.



Патріарх Архігуму

ГІСТЬ «КУРЕНЯ»

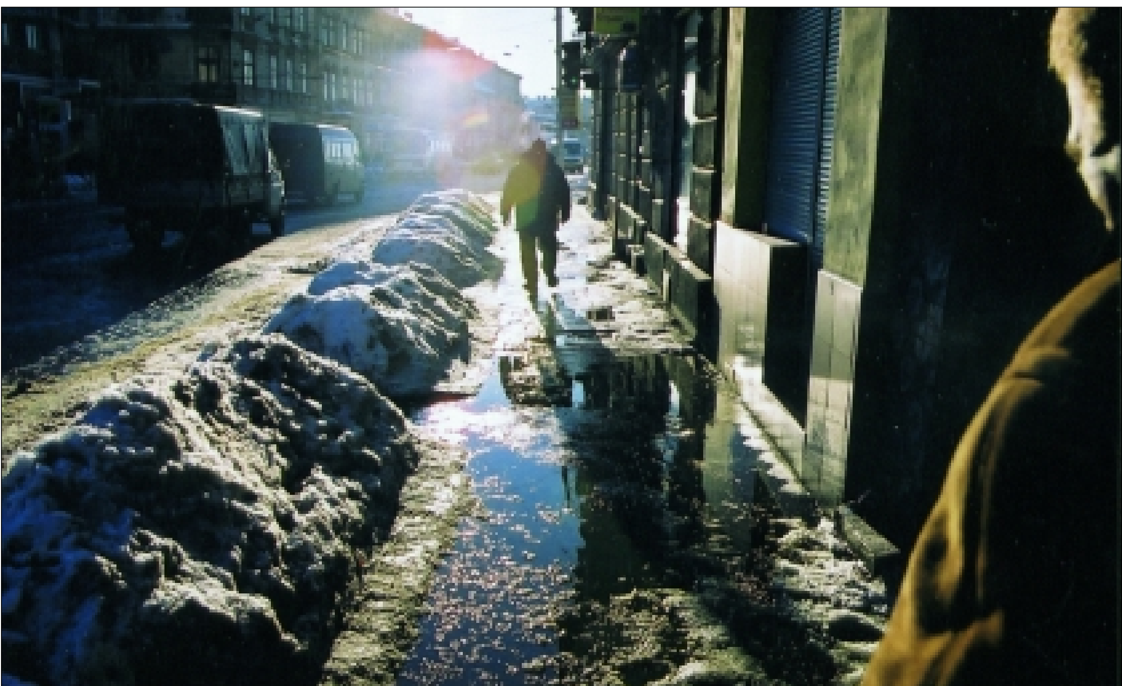
(Початок на 1-й стор.

Між іншим, «Архігум» означає архігуманізм. Змусити людину розсміятися — значить зробити акт гуманізму. А це поняття не втрачає своєї актуальності (мова не про популярність). Взагалі, карикатура, каже Віктор Петрович, це — спочатку філософія, а потім — гумор. Ми всі боїмося, щоб хтось не поранив рожеве тільце нашої душі, і закриваємося в своїй мушлі. (Ви уявляєте, який виникає звук, коли в переповненому транспорті ми тремося оцими мушлями одне об одного?) Людина відкриває свою душу тільки в певних ситуаціях, одна з них — це сміх. Якщо в цей час відкритості закласти якусь піщинку ідеї, є надія, що вона колись перетвориться на перлину.

А ідей та задумів у Віктора Кудіна чимало. Він займається і карикатурою, і архітектурою, і живописом, і фотографією. Каже, немає в творчості чогось менш чи більш важливого, все це у ньому разом. За фахом Віктор Петрович — архітектор. У 1991 році він заснував творчу майстерню «Кудін», де розробляються архітектурні проекти.

— А як вам вдається творчо поєднувати архітектуру й карикатуру?

— А вони дуже схожі за способом мислення. Для карикатури характерне викривлене бачення, парадоксальне. Це важливо для архітектора — поглянути з іншої точки зору, перевернути догори ногами. Тому багато відомих карикатуристів були архітекторами.



— А для себе ви дім спроектували?

— Аякже, — каже він і розповідає про дім з галереєю, майстернею, так, неначе вже живе там давно!..

— А чому гаража немає?

— Машина у дворі стоїть.

— А взимку?!

— У мене там добра машина стоїть, яка заводиться і в 30 градусів морозу...

Як бачите, він має почуття гумору. Кажуть, ніби хронічний гумор має небезпеку перетворитися на цинізм. Але це — якщо міри не знаєш. А в Кудіна з цим усе гаразд, його гумор завжди «в міру», як історія з будинком — так гарно вигадана, що в неї хочеться вірити.

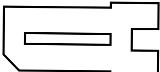
Або ще: у карикатурах Кудіна про жінок стільки парадоксального, як і в самій жінці. Але парадоксальне — не обов'язково карикатурне. Відчувається: автор любить жінок. А ще більше любить з них кепкувати.

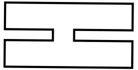
1 квітня, в день 20-річчя клубу, в столичному Будинку архітектора буде презентовано альбом «Архігум 1983-2003». Також там відкриється виставка карикатури. До речі, цю експозицію доповнять роботи у жанрі фотогумору Кудіна-молодшого — Костянтина.

Ірина БУЛАНЕНКО.

На фото Віктора КУДІНА: Львів очима архігумівця.

ЦЬОГО







■ 1728 р. Народився Кирило Розумовський, останній гетьман Лівобережної України (1750-64).

■ 1882 р. Вийшла перша книга журналу «Киевская старина».

■ 1917 р. У Києві відбулась маніфестація з нагоди «свята революції». На Думській площі (нині майдан Незалежності) знищено пам'ятник Столипіну.

■ 1949 р. Помер академік Микола Гамалія, мікробіолог. 1886 року разом із І. Мечниковим організував в Одесі першу в Росії бактеріологічну станцію.

■ 1973 р. США повністю вивели свої війська із В'єтнаму.

ПРОГНОЗ ВІД ВЕРБЛЮДА

Тих, хто не проголосує за партію влади, чекають колючки, сирі й холодні бараки.

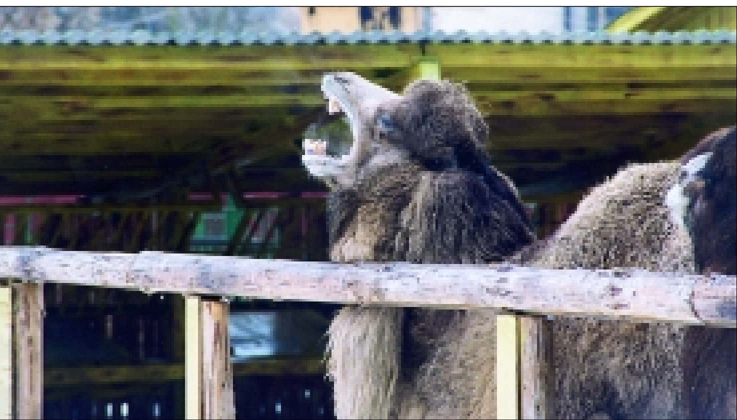


Фото Богдана МАСЛЯНИКА.



Світські розмови джентльменів про кіно

— А от як ви гадаєте, джентльмени, чому за всі роки існування Одеської кіностудії тут не знято жодного фільму про Леніна?

— Та що ви, сер! Уявіть собі одеського Леніна, який залазить на броньовик і каже: «Ви, звичайно, сміятиметеся, але соціалістична революція таки да, перемогла!»

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 31 березня — 6 квітня 2003 року

Цей тиждень буде насичений подіями, що стосуватимуться інформаційних і транспортних засобів. За великого потоку новин і нових відомостей вашим головним завданням буде їх запам'ятати, а вже потім проаналізувати.

ОВЕН. Ви шукатимете потрібну інформацію, багато спілкуватиметеся і пересуватиметеся. Проблема — ваша надмірна багатослівність, отож ви можете собі зашкодити. Обговоріть свої стосунки з іноземними партнерами, щоб пожвавити спільний бізнес, або візьміться за навчання. Можлива поїздка за кордон.

ТЕЛЕЦЬ. На цьому тижні активізується ваша внутрішня робота. Ви обмірковуватимете свої подальші плани й перспективи. Усвідомите те, що для вас дуже важливе. Головне не впадати у крайнощі й не поспішати з висновками. Використайте цей тиждень для цікавих зустрічей і отримання важливої інформації. Наприкінці тижня може піти мова про отримання постійного неоподатковуваного доходу.

БЛИЗНЯТА. Вам треба переглянути стосунки з друзями, групою однодумців або громадською організацією. Імовірно, настав час щось у них змінити. Можете розпочати втілювати в життя нові проекти й задуми. Друзі вас підтримають, нададуть істотну допомогу. Ви можете тепер закріпити досягнуті позиції, набути впевненості у своїх силах.

РАК. Можливе з'ясування стосунків із начальством через нестачу інформації або різного ставлення до неї. Між вами, ймовірно, виникне взаємне нерозуміння. Ваше завдання — знайти компроміс і перейти на пошук і аналіз потрібної інформації. Якщо хочете домогтися успіху на роботі, маєте використати цей тиждень для перегляду своїх службових обов'язків. Ваші колишні ідеї щодо реформування й удосконалення праці своєї і співробітників успішно впровадять.

ЛЕВ. У центрі уваги опиняться питання, пов'язані з вищою освітою, юрисдикцією, видавничою справою або спільним з іноземцями бізнесом. Вам треба знайти потрібну інформацію та ретельно її проаналізувати. Нині сприятливий час для проведення рекламної кампанії, участі у виставках і організації презентацій. Можете розраховувати на допомогу друзів або покровителів.

ДІВА. Будете обговорювати питання, пов'язані з чужими або спільними грошима, розв'язуватимете проблеми з податками або кредитами. Вам важко буде відстояти свою точку зору, тому що авторитет начальства або іншої відповідальної особи матиме відчутніший вплив на думку оточуючих. Виявіть старанність у роботі, тоді досягнете наміченої мети, і начальство вас оцінить. Ближче до вихідних займіться облаштуванням свого дому.

ТЕРЕЗИ. Вам треба зосередитися на обговоренні спільних планів з партнерами або чоловіком. Але дійти консенсусу буде важко, імовірно, доведеться поступитися. У подружніх стосунках ви також можете віддати пріоритет думці вашої половини. Заплануйте на цей тиждень спільну поїздку за кордон. Вона буде вдалою і поліпшить ваші взаємини.

СКОРПІОН. Постане потреба визначитися зі своїми службовими або домашніми обов'язками. Ваші досягнення під час виконання службових обов'язків можуть кардинально вплинути на фінансове становище. Є ймовірність отримати позику для будівництва, ремонту або під оренду приміщення. На цьому тижні хороший результат принесуть заходи зі зміцнення здоров'я. Змініть режим дня і зробіть різноманітнішим свій раціон.

СТРІЛЕЦЬ. Будете або виховувати дітей, або обговорювати творчі плани, можливо, самовдосконалюватись, у вас з'являться творчі ідеї. Якщо хочете розширити свої можливості й перспективи, використайте цей тиждень інтенсивно. На вихідні організуйте спільний сімейний відпочинок або похід до театру.

КОЗЕРІГ. Ви будете задіяні в обговоренні домашніх проблем та в їх плануванні. Якщо використаєте свої досвід і знання, матимете успіх у їх вирішенні. Можливо, отримаєте потрібну інформацію для успішного розв'язання питання купівлі-продажу нерухомості. Становище, якого ви досягли, виконуючи сумлінно свої службові обов'язки, дасть вам змогу розраховувати на збільшення зарплати.

ВОДОЛІЙ. Матимете чимало клопотів і проблем через надмірну кількість інформації. Важко буде її об'єктивно проаналізувати. Використайте думку людини, яка має досвід і розуміється на специфіці поточних проблем. При цьому серйозну підтримку вам можуть надати впливові друзі й покровителі. Проведіть вихідні з дітьми або коханою(им), це зміцнить ваші стосунки.

РИБИ. Ви обговорюватимете свої фінансові справи. Якщо не лінувалися й у минулому здобули цінні й важливі знання, то тепер здатні впровадити реформи й новинки у свій бізнес. Не бійтеся вкладати свої працю, знання і гроші у бізнес або людей, це може принести великий успіх. Тільки пам'ятайте, сам-один ви нічого не досягнете. Вам необхідна підтримка колективу.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Мал.Миколи КАПУСТІ.

А ви їх штопайте

Думка перехожого під час опитування репортерами УТ-1:

— Що можна чекати від уряду?.. Коли уряд міняють, як шкарпетки, кожні 2—3 місяці?!.

Від чергового:

— А ми тут голову ламаємо: чому це в наших присутствених місцях такий душок-запашок? Міняти треба частіше або штопати. Не пробували?

За ніч перекуємо рала на мечі?

Микола Гапочка, народний депутат України, — «Дзеркалу тижня»:

— Ми не маємо права посилати українських громадян у зону бойового конфлікту... Американці не просять це робити... Тоді що? Можливість сказати, що ми також орали, як та муха, сидячи на спині у вола...

Від чергового:

— Цікавіше те, Миколо Михайловичу, як, з ким і де ви вирішували орати. Адже в середу ви заявляєте журналістам одне, а в четвер, наступного дня, під час голосування, — інше. Тож, врешті-решт, коли ми були під мухою?!!

Мал.Михайла САЧКА.

Стукайте, і вам воздасться



Мал.Михайла САЧКА.

Оригінальний спосіб боротьби з розкраданням електроенергії запроваджено у трьох районах Київської області. Той, хто повідомить уповноваженому РЕМ, що хтось краде електроенергію, отримає десять відсотків від суми збитку, відшкодованого енергокомпанії за фактом крадіжки. Київобленерго гарантує цілковиту конфіденційність... («Голос України».)

Від чергового:

— А той, хто «настукає» на цих, отримає свої 10 відсотків. Словом, сітьовий маркетинг у дії.

Солодкі мрії

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні, — про єдиний економічний простір:

— Проблем дуже багато. Ми і в цукерках розійтися не можемо: вони <Україна> нашу карамель не беруть, а ми їхню, що вже тут казати про літаки...

Від чергового:

— Вікторе Степановичу, давайте так: літаки окремо, а карамель окремо. Тож про карамель. Нас змалечку батьки навчають: з рук чужого дядька цукерки не брати... А якщо чогось не зрозуміли, раджу на ніч читати А. Подерев'янського про канхветку «Тузик».



Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Квітень з водою, а травень з травою

30 березня — Теплого Олекси. Цей день уже вважався весняним — скресала крига, починалися весняні повені. А земля, як вважали, має розмерзнутися після першого грому. Цього дня ніхто не робив, спостерігали за погодою.

31 березня — Кирила. У цей час часто псується дорога і бувають приморозки.

Великий піст. Він не тримається числа і залежить од кількості м'ясниць, котрі починаються од Різдва. Віруючі люди вельми дотримувалися Великого посту, намагаючися не вживати скоромних страв. Його відлік іноді починається наприкінці лютого, але здебільшого в березні.

1 квітня — Дарини, Хризанта. Якщо тепла погода, то на сприяння дорідним врожаям. До цього дня мають зійти останні сніги, а тому спостерігали: якщо вода стікає шумливо, будуть густі трави, а тихо — кволі.

4 квітня — Василя теплого. Якщо утворилося гало навколо сонця, то буде добрий урожай.

6 квітня — Захарії та Якова. Спостерігали, яка буде ніч: тепла — на добру весну, а холодна — «не жди з моря погоди».

Прикмети квітня

■ Великі роси — на добрий врожай.

■ Туман стелиться по воді — на ясну погоду, піднімається вгору — на негоду.

■ У квітні ясні ночі закінчуються приморозками.

■ Уранці хмариться, але до обіду вияснюється і з'являються купчасті хмари — завтра буде сонячна погода.

■ Пізня весна — ознака того, що влітку переважатиме холодна погода.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Народ згоден

Король Бананового Маразмадору вирішив залишитися ще на кілька термінів. Народ погодився за однієї умови: ці терміни король проведе за гратами.

Новина культури та мистецтва

Фірма «Приват-Бардак» організовує передвиборні гала-концерти. У виконанні трупи заслужених суперзірок вітчизняної естради ви прослухаєте поп-оперу «Обери мене!».

До відома абітурієнтів

Кизяківська Академія управлінців оголошує додатковий набір. Головна вимога до конкурсантів — гнучкість: задля майбутнього прогинання перед вищим начальством.

Заява

У зв'язку з тим, що перший кредит 1 мільйон доларів я вже сховав у швейцарському банку, а другий — 2 мільйони доларів — у бельгійському, у мене абсолютно не лишилося грошей ані на круїзи, ані на дівчаток, ані на виборчу кампанію. Тому прошу надати мені ще один кредит у розмірі 3 мільйона доларів.

Простіше простого

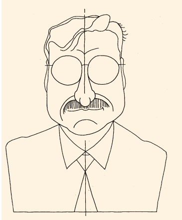
Представники політичного блоку «Кримінал-ресурс» офіційно заявили, що вони у процесі передвиборної кампанії ані компромату на своїх політичних опонентів, ані чорного піару не застосовуватимуть. Вони всіх, хто їм не сподобається, просто вбиватимуть!

Прогноз погоди

Тих, хто не проголосує за партію влади, чекають сирі, холодні бараки.

Олександр ПЕРЛЮК.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ



Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311058. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»